

CICLE DE DEBATS TRANSICIÓ ENERGÈTICA I TERRITORI

SESSIÓ BAIX LLOBREGAT

15 de juny de 2021

Transcripció del vídeo

https://www.youtube.com/watch?v=es5O1k1jX24&t=2399s&ab_channel=CMESEnergia

TRANSICIÓ ENERGÈTICA I TERRITORI

CICLE DE DEBATS 2021

La crisi del sistema energètic actual no renovable i els seus efectes sobre els recursos, el canvi climàtic i el medi ambient fan necessari un nou model energètic per al desenvolupament sostenible de la nostra societat, en el qual el territori serà clau.

El propòsit del present Cicle de Debats és posar en comú el coneixement sobre aquesta problemàtica i avançar en la reflexió sobre les accions a emprendre en el territori per a la transició a les fonts d'energia renovable.

El Col·lectiu per a un Nou Model Energètic i Social Sostenible (CMES) es proposa començar aquesta reflexió conjunta amb el Centre d'Estudis de la Ribera d'Ebre (CERE) l'Àmbit de Recerques del Berguedà (ÀRB) i el Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat (CECBLL).

SALUTACIÓ

GENOVEVA CATALÀ (presidenta CECBLL)

Aquí No i

És una publicació de l'any 2003 que de la mà del geògraf Oriol Nel·lo i altres estudiosos, analitza un conjunt de conflictes territorials d'una manera compromesa, innovadora i necessària per contribuir a gestionar el territori català d'una forma harmònica i afrontar de manera democràtica i constructiva els conflictes que s'hi plantegen.

Quan des del Cmes, en Carles Riba ens va proposar de participar en aquestes sessions respecte a la Transició Energètica i el Territori (no li ho vaig dir) però em va remetre automàticament a aquesta publicació de l'Oriol Nel·lo que té una portada enormement provocativa, mostrant el massís de Montserrat i el monestir envoltat d'aerogeneradors. Aquesta imatge va fer que considerés altament interessant la celebració d'aquestes sessions, ja que això permetia des de cada territori explicar experiències i aspiracions i alhora. Fent-ho al costat del món local i des de la base associativa.

Les tres sessions fetes fins avui han estat enormement interessants. Tinc el neguit, no per les persones que hi participen, sinó per les característiques del nostre territori si hi podem mostrar el conjunt de propòsits i necessitats d'aquesta comarca, que des del punt de vista de l'organització territorial la conformem 30 municipis, 22 dels quals estan integrats a l'Àrea

Metropolitana de Barcelona, n'hi ha 8 que no en formen part, però tenen necessitats similars (Abrera, Collbató, Esparreguera, Olesa, Sant Esteves Sesrovires, Martorell, Vallirana i Castellví de Rosanes). A la comarca hi vivim 834.653 persones que ocupem 485,99 km² amb una densitat de 1717,4 h/km².

El Baix Llobregat som part de la metròpoli d'una gran capital de la mediterrània i "patim i gaudim" moltes de les seves servituds. La necessària visió territorial en termes de proximitat i en termes globals es manifesta amb tota la intensitat a les nostres poblacions, sabem que no podem ser autosuficients energèticament, però que ja cal actuar i que no podem esperar solucions màgiques .

Per això avui coneixerem de la mà de persones expertes experiències locals i metropolitanes per abordar la necessària transició energètica en un territori d'altíssima complexitat. En matèria de generació d'energia cal apostar pels principis de proximitat i de suficiència pel que fa a la generació i a la distribució, també cal promoure l'estalvi, generar hàbits i abordar solucions de gestió i de prevenció de la pobresa i de l'escassetat . La transició energètica l'hem d'impulsar des de tots els camps de l'activitat productiva, constructiva, de serveis, de mobilitat i de transport.

Fa anys, mentre es bastien, els projectes alternatius al transvasament de l'Ebre, l'ecòleg Narcís Prat, deia que l'aigua de cap manera podia ser "barata" que era un bé escàs i que el cicle de l'aigua és altament costós, això no pressuposava deixar a les famílies sense subministrament . Només era una manera de fer entendre el conjunt d'externalitats que el cicle comporta.

Aquests dies en el debat sobre la factura del subministrament elèctric i la recomanació de comportaments en matèria d'horaris de consum, m'ha fet recordar els moments de la sequera del 2007 quan totes les persones des de casa nostra ens vàrem capficar per no malgastar aigua.

Fa poc llegint un article d'un opinador "neoliberal" ,aquest, se sentia molest per les recomanacions de les autoritats en matèria d'estalvi i d'altres comportaments (per allò de "si quiero tomarme una copa de vino"...) , bé potser val la pena que algunes "recomanacions" les fem des de les entitats socials, a manera de reflexió cívica. La interacció social forma part de la governança tant necessària els nostres dies.

(06' 56'' – 10' 24'') CARLES RIBA (CMES)

Ja has dit [a la Veva] unes quantes coses de les que havia de dir: la meva doble militància i després recordar que al setembre hem de fer conclusions i això serà molt important. En aquest sentit jo penso que el projecte es diu "Transició energètica i territori" i penso que dibuixa molt bé el problema. Recordo que en una jornada en que l'Anna Hernández precisament era l'amfitriona de l'àrea metropolitana va acabar dient "potser haurem de fer un pla territorial que inclogui l'energia". No sé si ho recordes Anna, però l'he recordat sempre més aquesta conclusió que vas fer. I penso que això és una mica el que hauríem de fer.

Els fòssils ens han permès moltes coses, entre altres un creixement de les ciutats fins més enllà del que no podem pensar. Jo ara estic estudiant, justament amb un nebot meu que és de Sant Feliu que és (?) i que a més a més està a la junta de CMES, que és enginyer justament d'energia, i hem fet diversos treballs però n'hem fet un sobre ciutats, sobre la transició energètica a les grans ciutats, i és clar, esvera quan un analitza això.

Per exemple, la ciutat de Barcelona metropolitana, perquè no té sentit parlar d'administrativament la ciutat de Barcelona, sinó que s'ha de parlar de metropolitana, la consideren en una relació que hi ha mundial feta de forma coherent de totes les aglomeracions del món, la consideren que té 4.800.000 habitants. Doncs bé, està al número 99 del món, o sigui hi ha 98 agrupacions metropolitanes més grans que Barcelona al món. I recordeu que està a la posició 6 d'Europa, per tant és un problema que tenim.

A part, com hem dit sempre, Catalunya està molt desequilibrada. En el 10% hi vivim aquest aproximadament quasi 5 milions, que és molt aproximadament 2/3 parts, i la resta, al 90% de territori, hi viu l'altra tercera part de la ciutadania i això ens dona dificultats molt grans. Jo crec que precisament a la zona metropolitana és on tenim les dificultats més grans. Jo penso que les altres terres tenen dificultats, per descomptat, però per fer la transició energètica, allà on tindrem la dificultat més gran és a l'àrea metropolitana, per això penso que la sessió d'avui és extraordinàriament important i que hem de començar, com deia la Veva, hem de començar fent los deures nosaltres en tot allò que puguem; no podem en tot però en tot allò que puguem sí que ho hem de fer, i a més a més aquesta transició ens permet en les noves energies renovables que és una transició energètica amb recursos de proximitat que poden cobrir una part molt important del que seria les necessitats directes de la ciutadania, i que això ens pot donar fins i tot resiliència davant de situacions climàtiques que veurem com les anem abordant.

Per tant, dit això, endavant amb aquesta sessió d'avui que serà extraordinàriament interessant.

(10' 32'' – 17' 20'') **RAMON TORRA (gerent AMB)**

Hola, bona tarda a tots. Primer agrair al CECBLL la possibilitat de que avui pugui estar amb vosaltres i us pugui dirigir aquestes paraules.

Anirem coincidint, em sembla que tots estem en la mateixa línia. Jo només volia fer uns apunts. Des de l'AMB, d'aquesta institució, d'aquest territori una mica més petit d'aquest 4 milions d'habitants que són els que estaríem en aquest espai central on es produeix el gruix de béns i serveis i on es mou l'economia de Catalunya. Però en aquest espai més petit encara, ho tenim més difícil però també tenim moltes oportunitats. Tenim oportunitats sobretot amb la reduccions de consum, i que aquest és lo primer. Quan parlem de transició energètica, renovables, no seé què... però el primer que hem de fer és reduir el consum energètic. Aquest seria el primer pas i després veure quina és la font de la poca energia que consumim. I una mica l'Àrea metropolitana estem en aquesta línia: termes de mobilitat, de com fem més eficients els sistemes, més nets...

Per exemple, en l'àmbit de la rehabilitació d'habitatges, un espai on tenim un recorregut immens on reduir emissions. L'edificació, els edificis, son els grans consumidors d'energia, tant en la fase de producció (la construcció) com després els que seria la fase d'explotació. I aquí tenim edificis antics, el gruix son anteriors als anys 80, amb normatives que no teníem presents, quan encara l'energia era barata i érem rics i per tant el progrés que et facilitava l'energia era infinit, i després hem vist que no. Aquí tenim tot el camp per recórrer, per rehabilitar, bàsicament energèticament. Tenim el Pla metropolità de rehabilitació d'edificis, que s'avança una mica en el que planteja el Next Generation, que el que posa és més recursos i ens permet avançar però tenim el Pla metropolità de rehabilitació d'habitatges que ha de

facilitar i tendir a la neutralitat en el consum, en els habitatges, sobretot en els més antics, i és començar i no parar.

Per tant, reducció en un àmbit que és el dels habitatges. Important.

També el que apunta el nou Pla Director Urbanístic Metropolità de cara això que dèieu: l'energia ha de ser un element més de la planificació urbanística i territorial veient quines capacitats té el nostre territori per generar energia però també les mesures en el procés de construcció i edificació d'aquest territori, i de reducció de consums.

I també finalment el tema de les renovables. Aquí no podem parlar d'aerogeneradors o d'hortos solars o parlar de manera il·limitada però en canvi tenim unes superfícies en cobertes, o en edificació, que tenim un territori molt construït, on hem de ser capaços d'anar introduir els sistemes d'energia renovables.

I després hi ha un projecte que també volia esmentar, que hem comentat abans amb la Veva i amb la gent del CECBLL, que em sembla interessant, i que és un projecte de gestió de territori i d'economia circular i molt vinculat també a l'energia de manera indirecta, que és aquest Centre metropolità de la fusta i el bosc, que és un projecte que parteix de la necessitat de gestionar el territori. Estem parlant de l'àrea metropolitana, aquest territori tant petit de 650km², en números rodons, on hi viuen més de 3.200.000 habitants, però que en canvi més de la meitat d'aquest territori és espai lliure territorial, espai natural, i dintre del qual la meitat és bosc, i és un bosc que cal gestionar perquè és jove, que és poc resilient als efectes del canvi climàtic, i per tant necessita aquesta gestió com tot el territori, si no el gestionem perdrem els seus actius. I en aquí es planteja en aquests termes: per poder gestionar aquest territori com donem un valor al producte, i al producte fusta, que no és un producte que no hem valorat a Catalunya per les característiques que tenia però en canvi la tecnologia ens facilita que donem aquest valor, facilita aquesta gestió del territori, ens facilita la construcció o un sector de la construcció baix en emissions, i que també que acabi donant valor o al residu d'aquest procés de donar valor a la fusta acabi també introduint l'element de la biomassa, però no com un tema només de sortida sinó que en aquest procés d'economia circular com anem donant valor a aquest producte.

I és un centre en que entrem a donar valor al material per poder fer eficient en gestió de territori; el tema de la recerca, el desenvolupament, la innovació; també la formació, la generació start-ups; i el desenvolupar aquesta indústria de la construcció en fusta que és una indústria "novedosa", industrialitza el sector, el fa baix en emissions, i aleshores fixa CO₂ i acaba generant un producte de biomassa que no és la única alternativa sinó el "resto" de tot aquest procés.

Per tant, en la mesura que estem en un territori, el que busquem es aprofitar oportunitats. Aquí no ens plantejem ni aerogeneradors ni depèn de quines coses perquè és impossible. És el que introduïa una mica la Veva: al costat de casa, on hi ha aquest gruix de població, hi tindrem unes dificultats extremes, i hem d'aprofitar aquestes oportunitats. I al mateix també en projectes que puguin ser integrals: a l'hora que parlem d'economia circular i energia també parlem d'ocupació, d'innovació... i per tant aquest procés o canvi econòmic que ha de representar la transició energètica. No estem parlant només d'energia sinó que estem parlant de canvis en els modus de vida i de producció, i aquí hem d'aprofitar o llençar projectes que també (??).

Res més, veig que m'he allargat més del compte, crec que els que han d'explicar coses interessants venen darrere. I repeteixo: moltes gràcies i bona jornada ben fructífera.

(17' 30'' – 22' 03'') JORDI CARBONELL (Conseller de Medi ambient del Consell Comarcal)

Gràcies Veva. Bon dia a tothom, benvinguts a l'espai virtual del BLL. Esteu ara a casa nostra, em refereixo al Baix Ebre i al Berguedà, i al ser virtual no us podem convidar a una aigua, però això té les noves tecnologies, que ens permet que ens vegem encara que no ens haguem de moure del lloc.

En primer lloc, vull disculpar la Sra. Eva Martínez, que és la presidenta del Consell Comarcal del Baix Llobregat, que per motius d'agenda no us pot donar la benvinguda personalment i ha delegat en mi. Jo, com que ja estava seguint tots els debats des del seu inici, no em costa res estar aquí amb vosaltres.

Aquesta 4a jornada del cicle de debats sobre la transició energètica i territori ve després d'una visita a la Ribera d'Ebre i al Berguedà, que son dues comarques de Catalunya ben diferents entre si i també diferents respecte el Baix Llobregat, amb grans diferències.

Ara una mica davant meu han parlat la Genoveva Català, el Carles Riba i el Ramon Torra, i al final anem repetint tots una mica el mateix. Jo simplement faré un resum.

El Baix Llobregat té 835.000 habitants aproximadament, que són 30 municipis de mida variadíssima, n'hi ha de grans i de petits, i la densitat al 2015 era de 1.660 habitants/km². Però bueno, hi ha poblacions com Cornellà de Llobregat amb densitat superior a 12.000 habitants/km² o Esplugues de Llobregat amb quasi 10.000, però al mateix temps tenim pobles com Begues o Castellví de Rosanes que estan al voltant de 130 habitants/km².

Hi ha un altre punt important es que els nostres veïns, que son el Barcelonès (2.227.000 habitants) i el Vallès Occidental (900.000 habitants).

D'aquestes magnituds poblacionals es pot despendre l'enorme quantitat d'energia que es deu necessitar per mantenir tot en marxa però a més s'ha de dir que al Baix Llobregat està ubicat l'Aeroport del Prat i part del Port de BCN i les zones industrials més gran de Catalunya, des de la Zona franca al Prat de Llobregat fins als i polígons industrials de Martorell, Abrera, Sant Esteve de Ses Rovires o Castellbisbal, que no pertany al Baix Llobregat però el seu polígon està al costat del riu i està més ben comunicat amb Sant Andreu de la Barca que amb el nucli de Castellbisbal.

Tot això és signe de complexitat en la seva administració. Població i nuclis motors de l'economia, els sistemes de comunicació han crescut transformant el paisatge, construint carreteres, línies de tren, i ampliant l'aeroport cada 10 anys.

Amb aquest resum ràpid simplement vull dir que la comarca té unes necessitats energètiques molt grans i fins que l'arribada de l'energia solar no en produïrem gens.

Coincideixo amb en Ramon Torra i altres pensadors del medi ambient que cal primer reduir les necessitats. En l'actualitat les administracions s'estan movent cap al canvi aprofitant la tecnologia, i aquí trobem una nova característica: les administracions no són només ajuntaments o Diputació o Generalitat, aquí hi ha també una Àrea Metropolitana de Barcelona

que té la meitat dels municipis del Baix Llobregat sota la seva administració. Això no deixa d'incloure una nova variant en la planificació del mapa energètic: els ajuntaments grans amb molt de pressupost estan invertint en aquesta transformació energètica, i l'Àrea Metropolitana de Barcelona també ho està fent als municipis que entren al seu àmbit. La Diputació de Barcelona té les seves ajudes pels municipis però queda molt llarg camí per arribar a produir d'una forma neta el que es gasta en energia al Baix Llobregat.

Actualment s'estan desplegant polítiques de transformació energètica com mapes de teulades en edificis municipals; promoció de panells voltaics en teulades d'indústries; rehabilitació d'edificis per fer-los més sostenibles; el creixement de Barcelona Energia que amplia el seu abast més enllà del municipi de Barcelona; la iniciativa de conveniar 16 municipis sota el programa Muntanyes del Baix per treballar tots els boscos que ara mateix estan fora dels parcs naturals per fer-los més resilients, sostenibles i evitar grans incendis; i altres iniciatives de transformació.

Però queda molt de camí per on avançar. Espero que aquestes jornades serveixin perquè aquesta transformació sigui positiva, sostenible i suficient. Gràcies al CMES, als ponents i als oients per la discussió que segur surt després d'aquestes sessions. Endavant i gràcies de nou a tots.

NOTÍCIA DE LA COMARCA

(22' 20" – 50' 09") **ANNA HERNÀNDEZ (AMB)**

Moltes gràcies. Bona tarda a totes i tots. Agrair en primer lloc l'oportunitat que em doneu de participar en aquestes reflexions i en aquestes jornades; per pensar amb la institució que represento, des de l'Agència de Desenvolupament Econòmic, que estem intentant aportar el nostre granet de sorra en aquest repte tan important.

Parlar de transició energètica és parlar de moltes coses, el Ramon Torra ja ho ha dit, des de moltes vessants. A mi hem acotat la nostra presentació, ja vaig quedar que faríem una primera visió amb dades i amb indicadors de la comarca del Baix Llobregat, referint-se a aquesta transició energètica, i després entràriem a projectes, reptes i oportunitats que ens dona aquesta realitat, que jo l'he focalitzat a la indústria, i en concret en polígons d'activitat econòmica, en els PAES, perquè penso que allí s'hi concentra gran part dels reptes i oportunitats que podem tindre en aquest estalvi energètic que també comentàveu vosaltres.

Com us deia, començaré per situar-nos en els indicadors que tenim de la comarca, actualitzats.

Com veieu aquí [diapositiva] a l'any 2019 hi va haver un increment de 8.690 persones, situant-se la comarca en un total de 834.653 habitants. El Baix Llobregat és la tercera comarca en PIB de Catalunya, i els 26.980MEUR de PIB del Baix Llobregat representen un 11,2% del PIB de Catalunya. La densitat ha canviat, ara en tenim de 1.717 habitants/km², amb una renda bruta mitjana per sobre de la mitjana catalana, una renda de 33.077€, per sobre de la mitjana catalana que és de 31.784€.

Com us deia, aquí teniu les dades de que es la tercera comarca amb PIB que és un 11,2% del PIB de Catalunya. A baix teniu el valor afegit brut de la comarca del Baix Llobregat en milions d'euros separat per activitat (agricultura, indústria, construcció i serveis) i després també he volgut posar l'ímput de l'aeroport del Prat, que al 2019 va tenir més de 52M de passatgers.

Per tant, partint d'aquests principals indicadors de la comarca del Baix Llobregat, passariem doncs a la següent que el que fem aquí és una estructura empresarial, com esta distribuïda la comarca del Baix Llobregat per estructura empresarial. La majoria de les empreses de la comarca del Baix Llobregat formen part del sector serveis i dels sector industrial. El 90% de les empreses són societats limitades i un 10% son societats anònimes, i un 58% de les empreses presenten una facturació de menys de 500.000€, un 15% entre 500.000€ i 1MEUR i un 19% de les empreses facturen entre 1MEUR i 5MEUR.

Després tenim un 5% d'empreses que a l'any 2018 a la comarca van facturar més de 10MEUR. La facturació per càpita de la comarca va ser, al 2018, de 67.585€. Per tant el Baix Llobregat representa el 20% de facturació de les empreses de la província de Barcelona.

I pel que fa a l'antiguitat d'aquestes empreses, la majoria (un 48%) tenen 15 o menys anys d'antiguitat. L'altre apartat que parla una mica del tipus de sectors amb més facturació, podem dir que la fabricació de vehicles de motor i altres materials de transport és l'activitat econòmica que més factura al Baix Llobregat, gairebé el 20% del total de la facturació de la comarca.

Altra activitat com és la venda i reparació de vehicles de motor, en volum de facturació té un 9,6; i altres tipus com pot ser comerç a l'engròs un 8,5; transports i emmagatzematge un 7,9; industria química i farmacèutica un 7,4; i productes alimentaris i begudes un 6,1.

Després, en quant a empreses tenim que SEAT i Volkswagen són les primeres empreses en el rànquing de facturació a la comarca. Després tenim Vueling, Nestlé i Bayern que són les següents en llistes de facturació. Aquestes empreses ocupen les primeres posicions al rànquing de facturació durant els últims 3 anys, al menys que hem analitzat, i presenten també una facturació molt per sobre de la resta d'empreses, inclús doncs més d'aquells 10MEUR que abans s'apuntaven a l'any 2018.

Després comentar també que el Prat de Llobregat i Martorell són els municipis que presenten mes facturació ja que són els municipis on s'ubiquen, òbviament, les empreses amb major xifra de negocis. Entre el Prat i Martorell apleguen el 41,5% del total de facturació de les empreses del Baix Llobregat.

La següent [diapositiva] són simplement dades actualitzades, comarcals, extretes de l'Observatori Comarcal del Baix Llobregat. Son dades de demanda d'ocupació, d'atur registrat; d'afiliació a la Seguretat, que com veieu s'ha incrementat respecte el mes de març (1.820 al règim general i 181 al règim d'autònoms); i després dades de la regulació d'ocupació, quins han estat els sectors mes afectats i quin és el número de persones que estan en ERTes.

Seguiríem una mica, després de veure el panorama d'indicadors de la comarca pel que fa al teixit econòmic i pel que fa també als indicadors de facturació de les empreses, passariem a la següent [diapositiva] que ens parla ja en concret del que seria els polígons d'activitat del Baix Llobregat.

El Baix Llobregat té 122 polígons, és la segona comarca catalana en PAEs, només va darrere del Vallès Occidental. Aquests polígons estan repartits en 23 municipis de la comarca i representen el 15% dels PAEs de la província de Barcelona i el 9% de tots els polígons de Catalunya.

Com veieu també, 6.601 empreses s'ubiquen en aquests polígons de la comarca. El rati d'empreses per polígon és de 54 i és un rati superior al conjunt de Catalunya. I també és important dir que l'ocupabilitat mitjana d'aquests polígons és bastant alta, es d'un 81%. El Baix

Llobregat se situa com la segona comarca en superfície, amb més de 3.000 hectàrees dedicades a polígons d'activitat econòmica que suposen un 17% de la superfície de polígons de la província i un 10% del conjunt de Catalunya. El total de parcel·les de la comarca també és important dir que suposa un 14% de la província i un 10% de Catalunya.

Les empreses que desenvolupen activitats metal·lúrgiques i de fabricació de productes metàl·lics són la majoria en aquests polígons industrials de la comarca, i aquesta activitat representa més del 15%. Després hi ha altres activitats industrials que tenen un 14% d'existència; logística és un 13%, serveis un 12%, i tot això concentra més de la meitat d'aquestes activitats ubicades als polígons del Baix Llobregat. Esparraguera, el Prat i Sant Boi i Gavà són els municipis amb un major nombre de polígons d'activitat econòmica, i el Prat i Martorell i Sant Boi són els municipis amb un major nombre d'hectàrees dedicades al seu ús industrial.

Dit això, els polígons d'activitat econòmica està clar que són àmbits d'un important consum energètic, i a la vegada uns espais també amb molt potencial de captació d'energia solar, per tant tenen un potencial considerable i per tant poden contribuir de manera molt important a la tant necessària transició energètica.

Comentar també que la governança és un aspecte clau per activar la gestió energètica en aquestes zones tan importants com són els polígons d'activitat econòmica.

A la següent [diapositiva] El sector industrial, com us deia, és un dels principals consumidors d'energia de Catalunya, sent el segon sector consumidor d'energia final després del sector del transport.

Si es valora en energia primària, la indústria, incloent-hi tot el sector energètic, és amb molta diferència el principal consumidor d'energia del país. Representa el 55% del consum total d'energia primària de Catalunya. En conseqüència, com us deia, és un sector prioritari si es vol fer una política energètica fonamentada amb estalvi i l'eficiència energètica. Des d'aquest punt de vista, per això nosaltres hem començat a treballar focalitzant en polígons d'activitat econòmica.

I malgrat que la indústria representa el 25 i 35% del consum energètic i de generació de CO₂ a escala municipal, què passa? OPssa que el cost de l'energia sovint és marginal per a la indústria. És a dir, que el cost que té aquesta energia és marginal perquè és inferior a un 10% del cost total de producció de la indústria. I paral·lelament la implementació de mesures de reducció del consum, de recuperació o d'autoproducció d'energia requereixen una inversió amb un retorn econòmic superior als 3 anys, per tant l'al·licient que pot tenir una empresa industrial a l'hora d'optimitzar el seu consum energètic és limitat. Hem d'ajudar perquè si no el seu interès per aquests motius és limitat.

Els sectors industrials amb més potencial per aquesta transició energètica són l'agroalimentari, el químic, el farmacèutic i la gran indústria consumidora d'energia com les cimenteres, les foneries, les ceràmiques, etc.

En aquesta [diapositiva] el que tenim són algunes mesures, simplificades, per impulsar aquesta transició energètica:

- Crear comunitats energètiques als polígons d'activitat econòmica.
- Establint nous estàndards mínims a nivells d'infraestructures, organització que vetllïem per l'eficiència energètica i altres aspectes mediambientals.

- Facilitar la instal·lació d'infraestructures compartides entre les diferents empreses (transformadores, generadors, xarxes de fred-calor, dotació d'espais per a nous serveis compartits als PAEs, etc.).
- Considerar també paràmetres especials en les edificacions que permetin, per exemple, la implementació d'energia fotovoltaica, minieòlica...
- Connexió també d'espais productius a altres fonts d'energia com la regasificadora del Port, el cicle combinat...
- I després també impulsar la incorporació de l'hidrogen com a font energètica principalment en el sector de la mobilitat i en aquelles activitats amb processos industrials amb gran demanda energètica.

[Nova diapositiva] Cal dir que els polígons amb alta activitat logística podent tenir potencial exportador d'electricitat important perquè disposen de grans extensions de teulades i allotgen activitats econòmiques amb baixa activitat energètica. Això és important, per tenir-ho en compte.

De tota manera, aquesta transició energètica que volem fer requereix, en primer lloc penso jo, una clara voluntat política de tirar endavant, per part de les entitats locals, que crec que tenen un paper molt important a desenvolupar en aquesta iniciativa d'energia sostenible. Poden liderar, proveir de finançament, actuar com a dinamitzadors de les comunitats, també actuar com agències d'energia, comercialitzadors d'energia... La generació distribuïda a partir d'energies renovables situa els ciutadans, i especialment els polígons industrials dels PAEs, en el centre d'aquest nou model energètic.

El polígon industrial pensem que és un bon lloc, dins de les ciutats, on iniciar la construcció d'aquest nou model de generació distribuïda perquè és un espai delimitat on s'agrupen grans consumidors d'energia i grans generadors potencials d'aquest estalvi i de generació d'energia.

Per tant, la transició energètica en aquests àmbits requereix en primer lloc aquesta voluntat política decidida per impulsar-la. I aquest procés també implica col·laboració: entre empreses, amb l'administració, amb les companyies subministradores, amb tecnològiques... i sobretot la voluntat per compartir, perquè aquest és un model per compartir.

És per això que per a l'èxit d'aquestes iniciatives cap a una transició energètica cap a polígons industrials és indispensable l'existència d'associacions d'empreses de polígons perquè estaran més ben posicionats aquells PAEs, aquelles associacions i aquells polígons industrials que estiguin ja gestionats per associacions, perquè ja disposen d'un treball i d'una manera de col·laborar i una representació, i també estaran amb millor condicions no només les que tinguin associacions empresarials ja constituïdes sinó aquelles òbviament, que ja tenen una infraestructura bàsica de telecomunicació, com és fibra òptica, o tenen també bons serveis energètics d'electricitat, de gas, etc.

La transició energètica condueix, doncs, a la digitalització d'una indústria 4.0 i a una electrificació també digital. El conjunt de tecnologies descentralitzades – la fotovoltaica, l'eòlica, el biogàs, la geotèrmia, la mini hidràulica, les bateries, etc. – es posa a disposició d'unes xarxes que necessiten doble sentit de circulació, amb intel·ligència i amb capacitat d'integrar els consumidors per anticipar les seves tendències, les seves necessitats, i així garantir una major eficiència en el model que s'implementi.

Si passem [de diapositiva] Des d'aquest punt de vista, aquí nosaltres hem començat aquest treball que estem fent amb col·laboració amb l'ICAEN. Aquí dic que es podria produir el 50%

d'electricitat que consumim utilitzant les teulades i els terrats de Catalunya; que el Baix Llobregat és una de les comarques amb major potencial de generació elèctrica en teulada; que les naus industrials disposen de grans superfícies d'instal·lació de plaques fotovoltaïques; i que en la mesura d'aquesta realitat cal impulsar un projecte d'impuls en la transició energètica dels PAEs.

Si continuem [amb la següent diapositiva] Podem veure que les accions que ens proposem dur a terme tenen per objectiu identificar aquesta problemàtica de l'autoconsum fotovoltaic a les indústries i empreses de serveis situades als PAEs. I consisteix en fer diferents accions.

Primer contactar amb els organismes de gestió dels polígons, com deia abans, amb les associacions d'empresaris, amb els municipis, per validar aquesta voluntat de participar al nostre projecte.

Després identificar les indústries interessades que es comprometin i que tinguin aquesta voluntat també de participar al projecte.

Després identifiquem per cada una de les indústries la superfície i els característiques de la seva coberta: la coberta que tingui disponible i la potencialitat que tingui aquesta coberta per instal·lar i produir energia. Li fem un anàlisi dels seus costos aproximats i del període d'amortització.

Aquesta proposta es recolliria en un estudi que contemplés l'escenari d'un projecte empresarial i una eventual comunitat energètica que fos el polígon industrial en sí, que el PAE fos una comunitat energètica. I a partir d'aquestes dades es generaria un model de gestió de tot el PAE que s'orientaria a planificar les actuacions que farien tant des de l'àmbit metropolità com de l'àmbit de la Generalitat de Catalunya, que contemplaria realment aquesta comunitat energètica i la situació de cada una de les empreses en la conjuntura del propi polígon.

En aquesta [nova] diapositiva el que veieu és un estudi per parcel·les de la potencialitat de generació fotovoltaica de les parcel·les del polígon del Pla de Sant Feliu de Llobregat. Ara en aquest moment el que estem fent en aquest polígon és treballar per baixar aquesta informació a nivell de naus i ajustar, com us deia, la potencialitat que té cadascuna de les naus en aquest territori del polígon del Pla.

Destacar també que per maximitzar la potència generada és millor impulsar projectes entre més diverses empreses de forma que els excedents d'unes puguin satisfer les necessitats de les altres, en constituir aquestes comunitats energètiques, com us deia.

Si passem a la següent [diapositiva] anem a concretar en el que són projectes en el territori.

El primer projecte seria el Servei d'Impuls a l'Economia Verda i Circular que tenim ja des de fa un temps de l'Agència de Desenvolupament Econòmic. És un suport a les empreses i als municipis metropolitans on el desenvolupament de projectes en una bossa d'hores que tenim, amb capsules formatives, i amb un anàlisi del metabolisme industrial dels polígons, amb un visor que tenim georeferenciat on es pot consultar tot aquesta informació. Això ho estem fent amb tots els municipis metropolitans.

Després tenim el projecte del que diem Ajuntaments 100% renovables. Aquest projecte té l'objectiu d'aconseguir que al 2030 tots els consums energètics d'edificis municipals i enllumenat públic sigui 100% subministrat per renovables.

Després tenim el projecte Vila-Watt, que és un projecte que va néixer d'una subvenció europea, associada a una convocatòria europea, amb un fort compromís de l'ajuntament de Viladecans a les polítiques de transició energètica. L'objectiu del projecte era la creació d'una estructura conjunta formada per ciutadania i empreses i el propi Ajuntament, evidentment, amb el propòsit de crear un operador energètic integral.

Aquesta estructura és un consorci públic-privat-ciudadà pel que l'àrea metropolitana també hi està compromesa i s'entreu com el possible embrió de la futura comunitat energètica local de Viladecans. L'objectiu inicial del projecte se centrava en la capitalització dels estalvis que permetés finançar la rehabilitació energètica d'edificis residencials, potenciant l'economia local, i crear també una moneda local pròpia. Era un projecte més integral, més transversal, que recollia totes aquestes coses.

Després, el Up-Stairs que l'AMB és soci d'aquest projecte. Prové d'una convocatòria d'un Hortizo 2020 que té per objectiu incentivar comunitats energètiques locals a través d'un model que se'n diu One-Stop Shop, que és un model implantant al sector públic en l'àmbit europeu, és un projecte que esta dotat amb 2MEUR en el que hi participen 9 països de tot Europa, i que pretén desenvolupar una metodologia per definir i identificar, formar prescriptors, i crear un operador, una Finestreta única que seria homologada a tot Europa.

També tindriem altres iniciatives que estan relacionades amb l'hidrogen verd a la comarca. Des de l'àmbit metropolità destacar l'Hidrogena de TMB, que el seu desenvolupament com a primera hidrolinera del territori metropolità, amb una gestió que durà a terme Iberdrola, i alimentarà en els propers 3 anys 50 autobusos.

Després tenim el Centre de Desenvolupament de Tecnologies de l'Hidrogen Verd, que és un projecte per desenvolupar un centre per impulsar les tecnologies de l'hidrogen verd en tota la cadena de producció industrial i el sector de la mobilitat.

I després, com coneixeu, som membres de la iniciativa de PERTE, de Projectes Estratègics per a la Recuperació de i Transformació Econòmica de l'Hidrogen de Catalunya, que es va presentar fa poc. Estem impulsat conjuntament amb la URV de Tarragona, Repsol, Enagas i moltes altres empreses i altres administracions per aconseguir aquests projecte d'hidrogen verd a Catalunya.

Després tenim les oportunitats que aquesta realitat ens planteja. Les oportunitats dir-vos que ja coneixeu que la Unió Europea ha fixat la transició ecològica com un dels 3 pilars del Pla Europeu de recuperació Next-Generation, juntament amb la digitalització i la reindustrialització. Transició energètica, digitalització i reindustrialització serien aquests 3 pilars i té fons pel que serien aquests tres eixos: desenvolupament energies renovables; mobilitat sostenible i rehabilitació i eficiència energètica.

Després també tenim el que es diu Plan España Verde per impulsar una transició energètica justa i inclusiva. Per tant, finalment, una gran oportunitat també per reconvertir el sector de la construcció: rehabilitació d'edificis, generació de llocs d'ocupació i innovació en aquest sector.

Bé, aquest nou model energètic jo crec que obre a la indústria les portes de nous mercats, noves oportunitat de negoci d'una banda, i en el sector purament elèctric també: a les comercialitzadores locals que pugin vendre energia, i també a nous sectors que us deia de rehabilitació i regeneració d'edificis, és un sector jo crec amb un enorme potencial de

generació, com us dic, de llocs de treball, i una oportunitat per la reconversió del sector de la construcció

També presenta oportunitats d'aconseguir nous materials, com el que ens comentava abans el Ramon de la fusta, la innovació, la tecnologia, la transformació de tot el que és l'electrònica... moltes oportunitats i molts àmbits transversals que conflueixen. Finalment dir que les inversions públiques crec que en l'àmbit de la transició energètica cap a les activitats industrials crec que tenen un retorn evident en la creació de llocs de treball i riquesa pel mateix territori que les genera.

Crec que amb això he dit bastanta cosa. M'he centrat en l'àmbit industrial. Espero que us hagi servit per fer-vos una idea de com estem situats a la comarca i com estem treballant des de l'Agència, i estic a la vostra disposició. Moltes gràcies per l'oportunitat de poder explicar-vos.

OPORTUNITATS ENERGÈTIQUES DE LA COMARCA

(50' 40" – 1h 13' 17") **EDUARD FURRÓ (CMES)**

Bona tarda, benvinguts a tothom en aquest cicle que ja estem arribant al final d'aquest cicle.

Avui com a continuació d'aquestes jornades que hem fet els passats dies 20 d'abril sobre conceptes i criteris generals de la transició energètica i territori, els dies 27 d'abril i 19 de maig vam projectar aquests principis sobre les dues comarques de la Ribera d'Ebre i del Berguedà, i avui intentarem focalitzar aquests potencials de participació energètica i de necessitats de territori en la comarca del Baix Llobregat dins d'aquest escenari diguéssim de cent per cent renovables.

En primer lloc recordar breument, especialment per aquells de vosaltres que no vàreu poder assistir en aquestes trobades anteriors, doncs les possibles necessitats energètiques que plantejàvem per a Catalunya.

Recordeu que dèiem que volíem captar de l'ordre de 60.000 GWh/any sobre superfícies ja urbanitzades, ocupades per infraestructures, i en tot cas complementades amb sòls diguéssim nus, matollars, erms.... és a dir, aquestes parts de territori que tenim menys sensibles. I després el repte és captar uns 84.000 GWh/any restants sobre 64.000 hectàrees de sòls rústics classificats en ordre a menys valor agroramader, forestal, paisatgístic... és aquest valor que nosaltres equiparem, fem equivalent, al 2% del territori de Catalunya.

Suposem també que hem triat l'opció de màxima participació social, especialment en els primers graons de la transició, és a dir una miqueta en la línia d'aquest discurs que estàvem sentit ara, doncs d'estalvi deficiència, de captació d'energia per ús propi, de participació en la captacions d'energia en proximitat, aquest aprofitament de les infraestructures existents, i aquests sòls menys sensibles. I tot això, doncs guaitau, amb una fi molt important que és en definitiva intentar afectar el menys possible els sòls conreables i d'usos forestals que també no podem tirar coets perquè en som molt deficitaris.

Bé, recordem també aquella hipòtesis conceptuals que plantejàvem a Catalunya d'una aportació equitativa de 85m²s per persona de sòls rústics, és a dir, aquesta aportació de 64.000 hectàrees, per tindre paràmetres de referència, dèiem "a quant toquem per habitant, a quant toquem per persona?" doncs toquem a 85m² de sòl rústic per persona. A més, aquest

aquesta hipòtesi de territori que ha de venir equilibrada amb aquesta aportació també equitativa quant a energia, és a dir, si agafem el total de l'energia i el dividim amb el que necessitem captar i el dividim entre el nombre d'habitants de Catalunya, doncs en surten de l'ordre de 19.200 kWh/any

Si posem el focus ara a la comarca del Baix Llobregat, doncs com podeu veure en aquesta figura, sota aquest criteri de contribució equitativa de nou territori en el sistema energètic per part de cada habitant de Catalunya, doncs en aquests 834.653 habitants de la comarca del Baix Llobregat els correspondria una aportació teòrica de l'ordre de 7.000 hectàrees, 7.095 hectàrees de sòls rústics, són aquests 85m2 aplicats per habitant. Però fixeu-se que això ja vol dir coses, ja vol dir que aquesta aportació ja representaria el 14,6% del territori del Baix Llobregat, és a dir, 7 vegades aquesta mitjana del 2% que dèiem del territori de Catalunya.

Sí ara això ademés ho hem de ponderar i equilibrar amb les necessàries aportacions energètiques, també equitatives, d'aquests 19.200 kWh/any, doncs si aquests 19.200 els apliquem en aquests 834.563 habitants de la comarca, doncs això ens representaria una aportació global de 16.025 GWh/any d'energia.

Fem una ullada, fem uns comentaris sobre la primera hipòtesis de territori. Fixeu-se: quant aportacions de sort rústics, tan sols Begues i Castellví de Rosanes els correspondria o suportarien una aportació de territori inferior al 2% del seu territori, només aquests dos municipis. Mentre que la resta van del moderat diguéssim 2,14% que li representaria d'aportació a Collbató fins al 109% del territori de Cornellà, passant de forma destacada pel 87% d'Esplugues, el 47% de Sant Joan Despí, un 44% de Castelldefels, un 42% de Sant Andreu de la Barca, el 18% del Prat de Llobregat... Vegeu que ja se'ns dibuixa una cosa que ja intuïem i que per tant hem dit avui en aquesta introducció, que és aquesta configuració netament deficitària quant a possibilitat d'aportació de sòls rústics.

Però anem ara a fer la visió positiva. Ens queden uns importants potencials d'aprofitament de sòls urbans, de polígons industrials (com bé deia l'Anna Hernández) i per lo tant també d'infraestructures públiques, que també en tenim moltes al Baix Llobregat, i també la part corresponent d'aquest sòls nus, sòls roquissars, sòls erms... que també en tenim a la comarca. Per tant, intentaré ponderar-vos una miqueta a continuació què podríem fer, quines aportacions d'energia podríem fer.

Si analitzem aquesta hipòtesis d'energia i fem un balanç energètic en el supòsit que puguem, que siguem capaços, de tornar mínimament aquesta tendència actual que és pràcticament immobiliària vers la captació d'energia sobre aquestes àrees urbanes i sobre aquestes infraestructures, les quals ja s'han citant avui embrions, és a dir, ja existeix aquesta inquietud, doncs si aconseguíssim mínimament començar a desenganxar una miqueta tot això, podríem captar de l'ordre de 800 GWh/any anuals per a usos propis en el sector domèstic i de serveis. És un esforç important però respecte de la demografia doncs és una quantitat relativament moderada que ademés posa, diguéssim, realça, posar en relleu l'alta concentració vertical d'habitatges; tenim molta gent vivint a sota i poca teulada a dalt. Però bé, és un primer pas molt important que ja podríem estar parlant d'aquesta xifra, i fóssim capaços de començar.

Després podríem aportar de l'ordre de 1.300 GWh/any de captació d'energia per usos propis aprofitant les 1.646 hectàrees de teulat industrial. També li podríem afegir 10GWh/any de l'aprofitament tèrmic de la gestió de la biomassa, una gestió que diguéssim podríem dir que no és testimonial però és molt moderada respecte de la de la densitat demogràfica que tenim. És molt important de gestionar, com bé ha dit Ramon Torra, que n'ha fet una menció explícita. I

jo crec que és molt important també no deixar-la a banda i per això l'he volgut diguéssim posar en aquest balanç.

Encara podríem aportar més energia, podríem aportar a l'ordre dels 900 o dels 1000 GWh/any de captacions d'energia en proximitat si aprofitéssim les 2.600 hectàrees d'infraestructures i de sòls nus, erms, etc. de que disposem. Ja sabem que no els podem aprofitar tots però una part important d'ells ja els podríem també valoritzar energèticament.

I també ens quedaria encara una aportació potser de 900 o 1.000 GWh/any més si gestionéssim bé una part dedica, diguéssim, a energia, d'aquestes 10.000 hectàrees de bosc i conreu agrari de que disposem a la comarca.

Fixeu-vos, són captacions que a més es podrien desenvolupar perfectament en aquest marc obert a la ciutadania a través d'aquestes iniciatives individual i col·lectives, el que Europa anomena comunitats locals d'energia –operadores, agregadores... – l'Anna Hernández n'ha fet menció relacionades amb els polígons industrials, doncs això ho podríem estendre pràcticament a tot aquest entorn que tenim molt proper en aquests nuclis centrals, en aquests nuclis habitats.

Però fixeu-vos: en total, encara que podria haguéssim estimar unes aportacions de l'ordre de 3.900 de 4.000 GWh/any d'energia, estaríem parlant d'un aportacions de 4.689 kWh/any i això està molt lluny encara d'aquesta mitjana de captació, d'aquesta mitjana d'aportació, de 19.200 kWh/any per habitant. Requeriria la implementació equitativa d'aquesta hipòtesis equitativa del model 100% renovables participat equitativament a tots els ciutadans de Catalunya.

Per tant, vol dir que quan aquesta hipòtesi d'energia, aquests potencials d'energia, la comarca del Baix Llobregat podria presentar un dèficit encara sempre parlant respecte a la hipòtesi equitativa d'aportació d'energia de tots els catalans, podria presentar un dèficit de l'orde de 12.000 GWh/any de captació per poder assolir aquesta aportació igualitària. Això quant a energia.

Sobre la hipòtesi d'aportació, diguéssim, de territori, doncs fixeu-se: el Baix Llobregat voldria fer una aportació mínima, per superfícies construïdes (tan domèstiques com industrials com de serveis) més els potencials d'una aportació d'energia de l'ordre d'aquestes 1.400 hectàrees d'infraestructures de sòls nus, erms, espais agraris, forestals... intentant fer un resum.

Però què passaria? Doncs encara tindríem un dèficit al voltant de 13.500 hectàrees. Aquestes 13.500 és les que, a parer meu, caldria negociar amb altres comarques, comarques netament aportadores, per la ubicació de captacions eòliques, fotovoltaïques... energèticament equivalents en aquests 12.115 de dèficit respecte de l'aportació energètica mitjana equitativa de cada ciutadà de Catalunya.

I fixeu-vos que aquestes 13.500 hectàrees encara representen un sobre-esforç de 6.400 hectàrees sobre aquelles 7.000 que dèiem de 85m² per persona, com a hipòtesis equitativa, i que diguéssim que el Baix Llobregat podria demanar que fossin aportades per la resta de comarques que sí tenen disponibilitats de territori per cobrir aquestes mancances, però és que fixeu-vos que estem gaire bé al doble de necessitats del mínim equitatiu d'aquestes 7.000 hectàrees, encara necessitaríem 7400 més, 13.500.

Per tant, diguéssim que a parer meu, aquestes necessitats justifiquen perfectament la necessitat d'uns acords entre comarques que desitjablement s'haurien de produir en un escenari de transversalització de riquesa, de descentralització d'economies productives, per

tant també de creació de nous llocs de treball per a les comarques aportadores, ens obre una possibilitat, és un repte que tenim però també tenim una possibilitat de vertebrar una miqueta més la transversalització de riquesa del nostre país.

Però alhora fixeu-vos que aquest dèficit energètic i territorial que parlàvem requereix també d'un plus de sobre-esforç, en el sentit de ser conscients d'aquest dèficit, d'aquesta necessitat, i per tant extremar l'estalvi, l'eficiència, els aïllaments tèrmics, racionalitzar la mobilitat, i una part molt important: la revisió dels processos industrials. Penso que és un tema que jo us exposo però que he sentit els anteriors ponents parlar en aquesta direcció, per tant em sembla que anem en bona en bona direcció. Però, a més, això, posa tot el focus de la responsabilitat sobre totes aquestes comarques que són energèticament deficitàries. La necessitat de potenciar al màxim possible l'aprofitament de les superfícies urbanitzades per tal de reduir al màxim possible aquests dèficits, per tant alhora reduir la petjada sobre els espais rústics de les comarques, diguéssim, aportadores.

A parer meu hem de ser molt conscients, que així com estem disposats a demanar i acceptar l'alteració dels paisatges rurals amb les captacions d'energia, doncs també hem de ser capaços d'acceptar i assolir l'aprofitament "a tope" de totes les cobertes i els espais urbanitzats, i especialment l'adaptació també de totes les normatives urbanístiques, especialment aquelles que malauradament encara avui impedeixen o posen traves a instal·lar plaques solars a teulades, algunes amb les excuses que es veuen des de l'exterior... en fi, aquests arguments que jo crec que haurien d'anar corregint totes aquestes normatives.

I dins d'aquests aprofitaments, volia posar en relleu la importància també dels aprofitaments termosolars. Que no se'n parla gaire, però l'obtenció de l'aigua calenta sanitària. En aquestes densitats de població és molt important solucionar energètic també el gasto de l'escalfament de l'aigua, però no sols diguéssim aplicat en el en el sector domèstic, si no aplicat també el sector serveis. En un servei, l'escalfament de fluids –de l'aigua- té unes necessitats energètiques superiors a les dels usos elèctrics, tant en el sector domèstic com el de serveis i en una bona part dels industrials, i recordeu que la termosolar té un aprofitament energètic quatre vegades superior al fotovoltaic per metre quadrat ocupat, i en tenim una gran demanda. És que a vegades tenim tendència només a parlar d'energia elèctrica i de fotovoltaica però tenim una despesa d'energia tremenda en escalfament, per tant també aquestes teulades ho poden contemplar. No deixem de banda tot l'aprofitament termosolar.

També hem d'intentar dinamitzar totes aquelles posicions que encara avui tímidament esquiven l'aprofitament dels potencials energètics de captació sobre les infraestructures existents. Al Baix Llobregat en tenim moltíssimes. A vegades al·ludim a motius de necessitat de modificar acords, normatives sobre la gestió d'aquests espais... He intentat canviar, diguéssim, lleis i normatives que permetin la gestió compartida d'aquests espais per energia... [Tall per recordatori de temps].

Jo podria posar-vos èmfasi en què hem d'acceptar, fins i tot per respecte i com símbol de progrés, la transformació també del paisatge urbà, en base a les cobertes solars integrals. No ens ha de fer por.

Jo, com diu la Genoveva, intentarem abreviar aquest tema, l'important és el debat que sorgirà després, però diguéssim que fixeu-vos que hem tractat d'analitzar i posar dades i criteris centrats en aquests exemples de situació de necessitats i potencials energètics d'aquestes tres comarques -la Ribera d'Ebre, el Berguedà i avui al Baix Llobregat- i fixeu-vos que amb una variació molt important de concepte perquè dues d'elles, d'aquestes comarques, son

netament aportadores d'energia i disponibilitat de sòls rústics, i en canvi aquesta tercera és, diguéssim, l'exemple netament deficitari quant a possibilitats d'equilibrar les seves aportacions energètiques. És una visió que encara que em basi a xifres d'ordre doncs evidència també els desequilibris territorials i demogràfics existents. Per tant, a parer meu, ara tenim una oportunitat per poder gestionar aquesta dinàmica com a vector impulsor tant de transversalització de riquesa entre comarques, per tant també de possible descentralització de llocs de treball, com d'una implicació i una participació activa alhora que equitativa de tots els ciutadans de Catalunya.

Jo ho voldria deixar aquí, esperem en el debat, i moltes gràcies per la vostra atenció.

TAULA RODONA

(1H 13' 50" – 1h 16' 52") ANNA MARTÍN CUELLO (tinente d'alcalde Aj. d'El Prat de Llobregat) (moderadora)

Moltíssimes gràcies Genoveva i a totes les persones que avui ens acompanyeu. Jo crec que les persones que m'han precedit han fet una explicació i un context realment interessant i molt específic de la realitat de la nostra comarca, per tant jo aquesta part, que m'havia preparat algunes cosetes, la deixaré a part i aniré directament a la taula perquè crec que tenim uns ponents que moltes de les coses que s'han dit, que jo anava apuntant perquè, Bueno, jo els hi havia llençat unes preguntes que tenen des d'ahir per anar engranats sobretot algunes qüestions concretes, crec que moltes d'elles, amb les aportacions i les dades que us heu fet les persones que m'han precedit, serà realment interessant poder conèixer què en pensen i quina és la seva visió.

Us presento una taula de luxe i a més totalment necessària abordar aquesta temàtica. Com s'ha dit per la transició energètica és parlar de moltíssimes coses, de molts àmbits, i de ben segur que després en el debat, que intentarem obrir entre totes les persones aquí presents, podrem abarcar a moltes altres coses de les que possiblement no han pogut fer pinzellades ara.

Comencem. S'excusa el Pep Salas, que és Doctor enginyer per la UPC i conseller de la Comisión Nacional de Mercados i Competencia. No obstant tenim uns vídeos de les preguntes que els hi havia formulat prèviament, per tant ficarem el vídeo quan comenci aquesta taula, perquè jo crec que ell és interessant sobretot amb la part última aquesta que hem explicat de quina és la relació que tenim amb el territori quan som nosaltres els grans consumidors.

Després tenim el Joan Herrera, advocat, exdirector de IDAE i actualment director d'Àrea d'Acció Ambiental i Energia de l'Ajuntament del Prat, amb qui tinc la sort de treballar i d'aprendre cada dia sobretot aquest magnífic món que és l'energia i la transició energètica.

El Jordi Mazón. Doctor en física, tinent d'alcalde de transició ecològica, mobilitat i recollida de residus [de l'Ajuntament de Viladecans], amb qui he tingut la sort de treballar també la connexió entre ciutats, que jo crec que és important què podem fer al món local per aquesta transició energètica.

I després tenim el Joan Solé, president de la PIMEC del Baix Llobregat i també vinculat a l'àmbit de transports, que també podem obrir el repte de la de la mobilitat amb aquesta visió de transició energètica.

Començarà el Pep amb aquest vídeo i la pregunta que li fèiem, que va molt lligada amb aquesta última part, és que tenim una comarca realment consumidora, dels desnivells de consum energètic, i que no tenim capacitat per abastar-nos, per autoabastir-nos, per tant en cas que no puguem, “ Quina creus que hauria de ser la nostra relació amb la resta del territori i si es pot assumir aquest abastament, sobretot a l'àmbit del consum?” en una comarca on tenim un alt consum energètic, domèstic, industrial.. quines creus que haurien de ser les estratègies per fer augmentar l'autoconsum de proximitat.

(1h 16' 58" – 1h 26' 52") PEP SALAS (Doctor enginyer per la UPC. Conseller de la CNMC)

Quan parlem de transició energètica i de territori doncs no té res a veure quan estem parlant d'un territori rural, d'un territori residencial o d'un territori bàsicament industrial com és el cas de la nostra comarca. El Baix Llobregat ha tingut tradicionalment una afectació doncs per estructures, per indústria, per model determinat de desenvolupament urbanístic, que fa que tingui una demanda d'energia molt superior a la que exclusivament, des del punt de vista de recursos propis energètics primaris, doncs podria “autosuficiar-se”.

No tinc el càlcul fet però a lo que si com a (?) i com a principi general hem d'entendre es que quan parlem d'energia del sol, el sol ens porta 1.000W per metre quadrat, i això vol dir que ens fixen els recursos renovables uns límits, uns límits de potència disponible, que evidentment no els podem superar al territori si tradicionalment els hem importat d'altres llocs. O els combustibles fòssils, que han sigut energia que s'ha anat acumulant al llarg dels anys, o d'altres territoris des del punt de vista de l'energia nuclear. I en el cas de Catalunya ens passa això, igual que ens passa amb altres proveïments com podria ser l'aigua o com podria ser l'alimentació.

Això com a tal no és ni bo ni dolent. Senzillament és per reflexionar, és que estem en el marc d'una regió, d'un país, en el que els territoris cadascú té el seu grau d'especialització, i que la solidaritat interterritorial en part es basa en això, en entendre que fabriquem el ciment de [mal audio, es perd sentit de la frase], i en canvi l'energia s'haurà de generar en altres territoris que potser faran les obres amb el nostre ciment, doncs per importar energia. I això, en una lògica de [??] hauria de formar part de la normalitat en la que planifiquem el territori, que justament ara que hi ha tot el debat de les renovables al territori, des del Baix Llobregat se m'ha fet particularment se m'ha fet curiós perquè si alguna comarca, no dic que no n'hi hagi moltes altres que també, si alguna com a mínim ha col·laborat en el conjunt del país al desenvolupament, modificant d'una manera claríssima tant els ecosistemes fluvials com Collserola, com tants d'altres ecosistemes que tenim, ha sigut el Baix Llobregat, i que per tant entenem perfectament el que ells diuen i la sensibilitat que pot haver-hi al territori per (??) certes infraestructures, i l'entendem des de la coresponsabilitat d'haver sigut moltes vegades un territori trinxat, i en el cas energètic concret, si concentrem molta densitat de demanda energètica per la indústria, per les infraestructures, pel model de desenvolupament que dèiem, doncs probablement per més que l'autoconsum avanci, doncs probablement l'energia necessària per la transició energètica haurem de ser proveïts per territoris veïns.

ANNA MARTÍN. I havíem fet una segona pregunta: sent una comarca amb un alt consum domèstic, energètic i industrial, quines creus que haurien de ser les estratègies per fer augmentar l'autoconsum de proximitat?

PEP SALAS. Dit això, el que sí que cada territori ha de fer, jo crec que és la condició prèvia abans de veure com ha de ser la visió en conjunt de país a nivell territorial, és 1) Maximitzar

estalvi i eficiència, jo crec que això és una obligació en tots els sectors: residencial, administració, indústria, el transport per descomptat.... Aquesta reducció de consum no és només mesures actives de canviar un electrodomèstic per un altre sinó també són mesures de planificació, moltes vegades, però tampoc un nivell associat al transport per anar al centre comercial, per anar a la feina, sabem que és un element importantíssim de consum. Aquesta seria la primera gran mesura: mesures de reducció, estalvi i consum. Entenem que el comportament i el canvi d'hàbits haurà de ser cada vegada més una constant.

Segona gran actuació: l'autoconsum. Totes les cases, totes les indústries, tots els edificis que puguem produir parcialment l'energia que sabem que aquella casa consumirà doncs benvingut sigui. Sabem que això té unes limitacions, sabem que evidentment no ens satisfarà totes les necessitats però no ens podem permetre que allà on es pugui posar un panell solar no en posem. Més en els costos on avui en dia són altament competitius, a més el nou règim tarifari doncs permet evidentment convertir en una rendibilitat encara més atractiva les opcions.

Tercera mesura: electrificar demanda. Electrificar demanda vol dir convertir consums que tradicionalment no han estat elèctrics amb elèctrics. Això ve des del sistema (?) doncs els geotèrmics, les bombes de calor, com també la mobilitat, individual i col·lectiva.

Jo crec que són, aquestes tres accions -reducció i estalvi, autoconsum i electrificació- tres puntals claríssims.

Després, a més a més, en municipis com Molins de Rei que tenim un valor com la biomassa pots intentar promoure la sinèrgia entre la gestió forestal responsable i l'aprofitament d'usos altra vegada tèrmics com podria ser la indústria o els sistemes centralitzats de calefacció, doncs pot ser una bona opció, i sobretot tenint en compte l'estat de la tecnologia que actualment permet fer processos de combustió anar minimitzant l'emissió de partícules contaminants, per tant sempre la qüestió que s'ha de fer de manera molt estricta i molt curosa, però no deixa de ser una altra opció.

I a més a més, a part d'aquestes altres mesures que són les que ens permetrien començar a modelar, d'alguna manera, la nostra (??) doncs entendre que, des de la ciutadania i la indústria, entendre que cada vegada el preu de l'energia serà un factor de competitivitat i un factor cada vegada més important de la renda disponible de les famílies, i evidentment en casos de (??) o exclusió social doncs un exemple claríssim de pobresa energètica. Per tant, l'autoconsum, la reducció, tot això que estem dient no només ajuda el medi ambient, no només redueix les emissions, sinó que a més a més ajudarà als consumidors, als ciutadans, a que paguem menys del nostre subministre d'energia i per tant totes aquestes mesures no haurien de tenir espera, s'haurien de poder aplicar des d'una manera immeditada, i sempre entenent que som nosaltres els individus, els ciutadans, que ho podem fer de manera individual, o com cada vegada més, fer-ho d'una manera col·lectiva muntant comunitats locals d'energia, al voltant de projectes de generació locals, que ens permetin compartir costos, compartir projectes, i a més a més ens permetin doncs aquesta visió integral de la qüestió energètica, i la comunitat local pot ser des d'una comunitat de veïns, que en tenim moltes a la comarca; pot ser des del municipi; pot ser des de compartir infraestructura pública per donar una prestació de servei a llars que no puguin tenir autoconsum a casa però que la poden tenir al sostre d'un equipament que està relativament a prop, per exemple. Dir que les possibilitats que s'obren són moltes, que sí que estem en un procés de desenvolupament de la normativa i que per tant tot el potencial encara avui en dia no el visualitzem però indiscutiblement anem

cap aquí, i per tant l'aproximació a la qüestió energètica ja deixa de ser un mer aspecte individual per passar a ser un aspecte col·lectiu.

Estem parlant de mobilitat compartida, amb propostes de valor com la gent de Som mobilitat, estem parlant de comunitats locals d'energia amb autoconsum compartit en edificis, estem parlant de compartir plantes de generació... tots els municipis podrien dedicar probablement algunes hectàrees de terreny a fer una producció d'energia local que fos "partícepta" la pròpia comunitat i els propis ciutadans que viuen en aquests municipis... És a dir, no tenim excusa per no actuar.

Jo crec que aquest és el missatge optimista que jo voldria compartir avui, que malgrat tot i sense tenir certeses de l'evolució de la qüestió climàtica, el que no ens podem permetre és que allò que depengui de nosaltres no ho fem. I allò que depèn de nosaltres és actuar: reduir consum, autoconsum, electrificació, col·laboració ciutadana, col·laboració amb administració i empreses... i jo crec que aquest seria el missatge clau que m'agradaria compartir.

ANNA MARTÍN. Molt bé, moltes gràcies per compartir. Bueno jo crec que el Pep Sala quasi obre la segona pregunta que fa cap al Joan i al Jordi Mazón. He pensat que des de l'àmbit local és molt interessant veure com també la transició energètica i potser algunes consideracions que a vegades son molt tècniques, som capaços des de l'administració local de poder aterrar-ho a la ciutadania, i que la ciutadania també sigui protagonista d'aquesta transformació que volem de les ciutats i del nostre territori.

Per tant a ells els hi faig una pregunta que és que ens trobem en l'àmbit local i a més justament tant al Prat com a Viladecans estan duent a terme projectes innovadors i importants que estan fent una transformació a nivell municipal. Per tant els hi preguntava quina capacitat d'incidència tenim els ajuntaments per adaptar-nos en aquesta transició energètica i sobretot quin reptes i oportunitats tenim.

Després de la segona part crec que també estaria interessant, sobretot de cara al debat territorial, quines amenaces i debilitats. M'agradaria acabar amb aquest punt, aquesta part positiva que deia el Pep Sala, crec que també és interessant conèixer aquest DAFO que puguem fer i per tant, Joan i Jordi... Si pot començar tu Jordi...

També si podeu, jo crec que seria interessant algunes pinzellades que estem fent a nivell local que les poguéssiu explicar com exemples de com el món local també podem acompanyar aquesta ciutadania cap aquesta transició energètica i que justament crec que el Pep Sala ja parlava d'alguns exemples.

Si vols començar tu, Jordi...

(1h 28' 32" – 1h 39' 00") JORDI MAZÓN (Doctor en física. Tinent d'alcalde Ajuntament de Viladecans)

D'acord, moltes gràcies. Bona tarda a tots i a totes, i primerament abans de res molt agraït per haver-me convidat a aquesta sessió, a aquesta xerrada, perquè és un debat molt interessant, d'actualitat, i a més a més que és essencial i bàsic.

Jo per això, abans de respondre la teva pregunta, Anna, a mi que m'han agradat molt les dues ponències de l'Eduard i de l'Anna, m'han agradat molt, he conegut dades que no coneixia del cert de la comarca, i una mica per respondre a la pregunta que acabes de formular, jo en aquestes xerrades quan parlem de transició energètica, sempre em ve al cap -suposo que per deformació professional- [la pregunta] per què hem de fer una transició energètica, o sigui, què busquem al darrere.

I si anem a l'arrel, sempre m'agrada pensar que tenim una amenaça: estem en emergència climàtica, no ho hem d'oblidar; una emergència climàtica declarada per l'Ajuntament de Viladecans, l'Ajuntament del Prat segurament també, la Generalitat, la UE, l'Estat espanyol... o sigui, tothom ha declarat l'emergència climàtica i l'emergència climàtica implica alguna cosa, que després en podem parlar. No és només un brindis al sol.

Aleshores aquesta transició energètica en emergència climàtica té varis objectius. Tu també, Anna, abans ho has comentat, que parlar de transició energètica és parlar de moltes coses. A mi m'agrada parlar que d'una banda hem de fer la reducció de CO₂, que és importantíssim, i tenim uns compromisos internacionals de reduir el CO₂, i aquestes emissions bona part venen de produir energia. Per tant, produir energia de km0, comunitats energètiques locals, gestionar d'una forma diferent l'energia, és un dels eixos claus per aquesta transició energètica però també l'augment de l'eficiència.

També s'ha dit que a la comarca no serem mai autosuficients al 100% però sí que podem contribuir a un percentatge important d'aquesta autosuficiència, i podem contribuir molt a reduir emissions, i per tant el balanç que la comarca tendeixi o busqui la neutralitat de carboni crec que és un objectiu ambiciós però necessari per tirar endavant; és la pastanaga per anar tirant endavant i anar a buscar això, la neutralitat en base la producció d'energia renovable i la reducció d'emissions.

Responent la teva pregunta i no allargant-me massa, jo crec que sí els ajuntaments sí que tenim capacitat d'incidència i de fer una transició energètica important. Jo parlo del cas de Viladecans en concret.

A Viladecans tenim el projecte Vilawatt, des del 2016, és un projecte europeu, amb finançament inicialment europeu, ara ja no és finançament europeu i s'ha quedat per tant amb finançament local, i bàsicament té un objectiu fonamental que és empoderar la ciutadania en temes de la transició energètica i d'energia, és a dir, que l'energia sigui un debat que estigui a la ciutadania.

Vilawatt té varies potes. És un consorci públic en el qual 51% és l'Ajuntament, el 30% l'AMB, i després hi ha i la important i després dues associacions que s'han creat vinculades al Vilawatt que és l'associació ciutadana i l'associació empresarial, que tenen un 10% i un 10% de l'assemblea de Vilawatt.

L'associació ciutadana ha de tenir la capacitat de debatre, de proposar, de que hi hagi un debat i activitats vinculades a l'energia dins de Viladecans i també fomentar que cada cop siguem més a Viladecans que estem a Vilawatt, que fa compra agregada verda, i a més a més també fomenta la instal·lació de panells fotovoltaics en instal·lacions municipals i també en edificis privats per crear comunitats energètiques locals i que tota Viladecans sigui tot ella una comunitat energètica local.

Per a mi, això és una porta important. Una altra porta és la moneda Vilawatt, que és una moneda virtual a la qual està vinculada inicialment amb un estalvi energètic però no és el motiu principal, sinó que aquesta moneda Vilawatt és una eina que tenim a l'ajuntament i a Vilawatt en concret per canviar actituds, canviar maneres, i fomentar accions que vagin amb pro de la transició energètica.

A mi sí que m'agradaria dir que el Vilawatt no és només una oficina física que tenim al casal Montserratina, els associats de Vilawatt i la instal·lació de plaques fotovoltaïques i la creació d'una comunitat energètica local, sinó que per ser coherents -i aquest és un punt que després m'agradaria comentar quan parlem del DAFO – sinó que per ser coherent amb el discurs transició energètica l'esperit de Vilawatt ha de ser present a tota l'administració local; no ha de ser només un "parche" sinó que ha d'impregnar tota l'administració.

Per això dins de Viladecans el Pla Director de Naturalització ha d'estar alineat amb el Vilawatt. M'explico: durant el Vilawatt, projecte europeu, hem aplicat i hem fet una remodelació, si no recordo malament, d'una seixantena d'habitatges perquè siguin eficients energèticament parlant (canviant finestres, canviant aïllants, etc.). No podem tenir un espai públic que no estigui en aquesta línia. Tenim claríssim que tenim la ciutat alliberant calor; si volem que els habitatges sigui eficients hem de tenir un espai públic adequat, per això hem de naturalitzar: hem de canviar places dures per places toves; hem de fer boscos urbans que produeixin CO2 i que també alliberin i que siguin resilents al canvi climàtic, etc. Hem de canviar molt de recollida residus: a Viladecans no tenim cap estudi però a Barcelona em sembla recordar que el 15% de les emissions venen derivades de la recollida i del no-reciclatge, per tant hem de fer polítiques perquè la recollida i la gestió de residus estigui alineada amb la reducció d'energia i d'emissions, per tant en la filosofia Vilawatt.

La mobilitat: els 30 quilòmetres de ciclo-carrers que hem implantat en els últims 3 anys. Hem encarregat el Pla de Baixes Emissions i les emissions negatives, si pot ser, a la ciutat. Els 27 projectes de Comitès Directors, l'Agenda 20-30, tot ha d'estar alineat amb el Vilawatt, que és aquest projecte de la transició energètica, i tot basculant per arribar a intentar reduir el 55% d'emissions cap al 2030 a la ciutat de Viladecans i produint energia renovable.

No em vull allargar molt. La qüestió: el Vilawatt en dades, de com estem ara en àmbit local per respondre aquesta pregunta que em formulaves de quina incidència tenim.

Doncs el Vilawatt des de que vam començar a funcionar amb més cara i ulls i tenint en compte la pandèmia, que hem pogut poca acció perquè al carrer no hem pogut [sortir] i la gent estava amb altres preocupacions, doncs ara mateix tenim 638 contractes, és a dir, 638 persones que tenen energia amb el Vilawatt. Hem fet més 1.100 anàlisis de factures i gent que s'ha informat, més de 3.000 visites en total. Estem ara començant a instal·lar més mW de potència als terrats municipals i la creació de comunitats energètiques locals.

Tenim més de 1.646 veïns i veïnes que fan servir la moneda Vilawatt per la seva activitat diària i més de 247 comerços que accepten la moneda local. La moneda, i amb això acabo aquesta pregunta que em formulaves, la moneda és virtual, 1€ és 1 Vilawatt, i aquest vilawat... per exemple les entitats que a Viladecans doncs tenen subvenció per fer activitats, doncs una part pot ser en vilawatts extra si fan una acció política vinculada amb la transició energètica.

Aquelles botigues que estiguin alineades amb la transició energètica, és a dir, que tinguin energia contractada 100% renovables, sigui o no de Vilawatt, pot acceptar que la gent compri a Vilawatt. O per exemple, ara de cara al proper any, amb aquesta línia que abans deia d'aquí

no és només la producció energia sinó també l'absorció –hi ha estudis científics que diuen que ara mateix encara que no emetéssim cap gram de CO2 per energia o transport, els efectes del canvi climàtic no pararien, tenen molta inèrcia perquè l'atmosfera està saturada de CO2, per tant hem d'ajudar a netejar aquest CO2 per no arribar al punt de no retorn que diu l'IPC (?).

Per tant, què farem a l'any que ve? L'any que ve doncs posarem en circulació uns quants vilawatts i aquells pagesos de Viladecans que canviïn la seva actitud –mètode de treball-. Sabem que una tomaquera absorbeix en tot el seu procés de vida 1,1 kg de CO2; i hi ha pagesos que tenen 10.000 – 15.000 tomaqueres. Si quan acaba el procés podem certificar que no les cremem i que tanquem el cicle de carboni d'alguna manera o ajudem a absorbir CO2, doncs aquesta acció s'ha de premiar. I com es premia? Doncs amb vilawatts en circulació, i és una moneda que han d'utilitzar en el comerç local i per tant no han d'agafar cotxe per anar al centre comercial o a l'altra punta de Barcelona per comprar o a l'Amazon sinó que ho fan al comerç local. Per tant, és una manera de reduir la despesa energètica i l'emissió de CO2.

Per tant, nosaltres com a Viladecans creiem que sí que podem influenciar a la ciutadania amb política de transició energètica, el Vilawatt és una eina potentíssima, i hem de ser capaços de poder desplegar tot el seu potencial. I té molts avantatges i també té una part negativa o una part de que podem influir però també hi ha riscos que si de cas podem comentar a la següent pregunta.

(1h 39' 10'' – 1h 56' 39'') **JOAN HERRERA (Advocat. Director Acció ambiental Aj. D'El Prat de Llobregat)**

Jo crec que la primera reflexió que ens hem de fer és energia i món local no anaven de la mà per dos factors: l'energia de proximitat era cara; i el marc normatiu no acompanyava. I això s'ha traduït en que el municipalisme no ha tingut el vector energia com un element central. La pregunta és: davant un escenari de canvi climàtic, tenim millor vector de transformació que l'energètic per alinear-nos amb aquest compromís amb la lluita contra el canvi climàtic, per a generar ocupació, per gran transició energètica? Jo crec que no i crec que aquest és l'element que hem de desenvolupar.

Segona reflexió, i aquí felicito també al treball de CMES, jo el citava en un dels articles que vaig fer a La Vanguardia... En llocs com el nostre, en una comarca com el Baix Llobregat, no hi ha transició energètica sense pacte amb el territori. Hem d'apostar molt per l'autoconsum, la gradació, la flexibilitat, l'emmagatzematge... per tenir autoritat. Però això s'ha d'acompanyar, i l'Eduard ho explicava molt bé, amb un pacte amb el territori perquè si no no hi ha transició energètica possible, i això vol dir que el pacte entre ciutat i territori és imprescindible i aquest ha de ser un element central.

Tercer element. Jo crec que dit això, i ara us explicaré algunes coses que estem fent, el primer element amb el marc de les ciutats i particularment en el marc del Baix Llobregat, és una transició energètica i un canvi en la mobilitat. Un estudi d'una la empresa tan poc sospitosa "d'alternativa" com Deloitte acredita que el 60% de les emissions de gasos d'efecte hivernacle a les ciutats són mobilitat. I nosaltres som una comarca on el sector de l'automòbil hi juga molt pes, per tant què necessitem? Transport públic, bicicleta... crec que en una comarca com el Baix Llobregat la mobilitat elèctrica compartida –cal entendre que no necessitem un cotxe per viure però si ens han de donar el servei amb les (??) – el servei del cotxe elèctric és clau perquè a més aquest vehicle elèctric -i ara aniré a una segona reflexió- pot donar un peu de forma agregada a mecanismes d'agregació i de flexibilitat molt interessants.

Nosaltres aquí estem fent un projecte, amb l'Anna el compartim, el Moves Singulares, on acompanyem a la descarbonització del treball, perquè al final a les nostres ciutats la mobilitat a dintre de les ciutats està més o menys resolta, el problema és com s'arriba a polígons. El que fem és acompanyar les empreses i els treballadors que així ho vulguin perquè descarbonitzin la seva mobilitat i per cada quilòmetre descarbonitzat el treballador o treballadora rep un ajut. I què fem també? Estem plantejant que les flotes d'empresa puguin ser vehicle elèctric compartit, començant a fer economia d'escala.

Aquest és el primer element. Ho dic perquè no hi ha transició energètica sense canvi de la mobilitat i sense elements d'electrificació de la mateixa.

L'altre element que jo crec que és clau és introduir el debat de l'energia a la ciutat, i aquí hem d'acompanyar en matèria de rehabilitació. Nosaltres, més enllà de les mesures que s'estan prenent, i dels Next Generation que sens dubte hi haurà, el que hem fet és acompanyar les comunitats de veïns. Hem creat una oficina d'energia, la Casa de l'Energia, i el que fem és estem oferint un servei a la ciutadania perquè tothom qui vulgui, passant-nos el seu curs, li donem el contacte-acció exacte, però és més: nosaltres acompanyem a la comunitat de propietaris perquè si volen fer la rehabilitació energètica sense posar un euro puguin rehabilitar el seu edifici, incrementant dues lletres. I per fer això estem tancant un acord amb entitat financera, per garantir el crèdit, i acompanyem aquelles famílies que no poden finançar aquesta operació perquè simplement no paguen el rebut de la llum i del gas. Si pagues el rebut de la llum i del gas, rehabilitar energèticament el teu edifici amb 7 anys (7, 6, 8... aquestes són les forquilles) està amortitzat, però està clar: hem d'acompanyar aquelles famílies que simplement no poden pagar el rebut de la llum, i per tant crearem una línia d'ajut. Aquest és l'altre element que estem incorporant com un element central.

[Comença a compartir presentació]

Jo volia introduir una reflexió: l'autoconsum és important però l'element més rellevant a les ciutats, el rol que jugaran àrees denses, no serà l'autoconsum. L'autoconsum ens donarà autoritat però l'element interessant que pot aportar la ciutat és en agregació i flexibilitat. Dit d'un altra manera: a l'escenari energètic al que anem no té res a veure amb el que teníem. Tindrem renovables no gestionables, abans teníem generació elèctrica gestionable. La demanda es preveia en 40 gigues pel conjunt del sistema i es deia "que es posin en marxa quaranta". Ara és al revés, tindrem 85 gigues instal·lades de fotovoltaica renovable i per tant el que hem de fer és adaptar la demanda a aquests escenaris. Què poden aportar les ciutats i què pot aportar el consum industrial? Per descomptat aquesta flexibilitat. I aquí és on jo crec que tenim un repte apassionant en el proper lustre, però per fer-ho crec que hem de començar a treballar en matèria d'autoconsum aprofitant aquest marc normatiu i aprofitant, en definitiva, l'escenari que ens ofereix; en articular ciutadania; amb estratègies de gestió de demanda, d'emmagatzematge, i fer emergir l'agregació.

L'agregació us sonarà a "xino" però és una perspectiva de futur i apareix a totes les directives europees. Al el sector elèctric tenim generació, distribució i comercialització, però apareix amb molta força l'agregació de consums energètics.

I atenció, jo crec que hi ha un element molt important, i amb el Jordi Mazón ho hem parlat perquè vam liderar unes al·legacions que vam presentar des de 40 municipis, que és la transposició (?) de dues directives, les comunitats d'energies renovables i les comunitats ciutadanes d'energia. Una emana de la directiva Europea de renovables i l'altra de la directiva europea al mercat interior d'electricitat.

Atenció amb la comunitat ciutadana de l'energia, no és un invent, és una figura que el que permet a aquestes comunitats és poder operar en generació, emmagatzematge, comercialització, subministrament... i fins i tot, diu, podran operar en distribució. L'Estat està transposant ara mateix aquesta directiva. I el que hem dit molts municipis és "si ens constituïm com a comunitats permetem fer l'autoconsum més enllà dels 500 metres en el marc municipal, i per què no? anar a escenaris de comunitats d'energia no petites, si em permeteu, si no en economia d'escala i fins i tot més enllà d'un municipi. I a més, aquestes comunitats poden ser constituïdes per ciutadania, empreses locals, i ens locals. Aquest és un element molt rellevant on parla de participació ciutadana, beneficis ambientals i socials, i li permet ser un actor energètic.

Jo no m'estendré amb tot això perquè crec que la figura dona un escenari d'oportunitat en marcs com el del Baix Llobregat extraordinari, però sí dir-vos que una mica el que estem fent. Hem creat l'oficina d'energia (la Casa de l'Energia); estem donant aquest servei d'optimització de la contractació; i en breu tindrem el mapa de l'energia de la ciutat, edifici per edifici, per determinar quins són aquests edificis de consums més sumptuaris i on té més sentit fer aquesta rehabilitació energètica. I el que hem plantejat ja és crear 5 illes a les 22 teulades municipals. De fet, a començaments del setembre –ja hi som pràcticament– aquestes cinc illes de producció municipal, que serviran perquè altres edificis municipals l'aprofitin, però atenció a l'escenari d'excedent que ens permetrà començar a portar part d'aquests excedents a famílies vulnerables -no és només Sant Cosme, com veieu [a la diapositiva]- és el conjunt del municipi i el conjunt de la ciutadania. Amb quina eina i instrument? Nosaltres entenem que amb la comunitat ciutadana d'energia, on sí que creiem que no hem d'anar a un escenari tan de comunitat per comunitat sinó podeu operar en el conjunt de la ciutat.

L'Eduard deia, i també abans potser al presentar l'informe s'explicava, el paper dels polígons. Estem treballant en un altre escenari que és incorporar polígons, i el problema que tenim són els 500 metres. Serà un escenari molt diferent si podem anar més enllà dels 500 metres, però tot i així ja podem dibuixar un escenari... aquí a la presentació plantejava un escenari d'1 mega o 1 mega i mig, que ens permetrà precisament afegir generació.

Això és rellevant? Relativament. Si anem a un escenari d'aprofitament màxim de les teulades del Prat i també dels polígons d'una desena de megues o encara més, això ens permetrà subministrar al municipi, als seus residents i als seus usos industrials, però jo crec que sobretot ens obrirà la unitat per construir aquest pacte amb el territori a partir de l'*autoritas* que ens dona el haver fet els deures.

Per últim, estem plantejant un nou barri, el barri de Seda Paperera. En aquest cas hem plantejat un barri ja no d'emissions 0 sinó energèticament positiu i aquesta és una de les grans propostes que volem portar al Next Generation, poques peces de 4.000 i escaig habitatges es fan, i aquí l'element no és només la generació, que serà important, si no els espai d'emmagatzematge tant en bateries com en sistemes centralitzats de fred i de calor on l'excedent fotovoltaic es transforma en inèrcia tèrmica de fred i de calor, i amb una xarxa de distribució que ha d'estar molt digitalitzada per garantir la bidireccionalitat.

I per últim, el que us explicava. Nosaltres plantejem també com un escenari complementari aquesta posada en marxa d'aquests vehicles elèctrics en un horitzó immediat, de com a mínim una quinzena de vehicles que es posin en marxa, però amb un horitzó a mig termini perquè aquests vehicles formin part d'aquesta comunitat d'energia, amb sistemes que li diuen en anglès "V2G, Vehicle-to-grid", vehicle de xarxa, de tal manera que moltes bateries agregades,

la bateria pot servir per emmagatzemar però també per aportar electricitat precisament quan tenim aquestes mancances avui en matèria de generació.

Acabo ja de compartir [la presentació] i concloc amb la reflexió final.

Jo crec que l'escenari és apassionant. Segurament el problema que tenim ara mateix amb matèria d'energia amb el municipalisme, així com té tècnics i equips tècnics en matèria de cultura, en matèria de serveis socials, en matèria d'educació...segurament li falta la musculatura tècnica en matèria d'energia, però en canvi la gran paradoxa és que és l'energia allò que et pot permetre més recursos per la ciutadania, més generació d'ocupació, més transformació del teu territori.

Crec que una mica la clau està en com garantim com una comarca com el Baix juga un rol i un paper, i des del meu punt de vista el rol i el paper d'especialització és mobilitat, mobilitat elèctrica, i mobilitat elèctrica compartida, i ho dic també per aquesta tradició industrial tan potent en una comarca com el Baix Llobregat. El segon element és articular la comarca des de la perspectiva energètica, i amb el Jordi Mazón ho hem parlat i amb el Pere –que ara veig que ens acompanya- ho hem parlat abastament. Les comunitats ciutadanes d'energia són una eina clau. Si estigués parlant al Berguedà us diria “les comunitats d'energies renovables, emana de la directiva Europea de renovables”, però aquí no estem parlant de generació, estem parlant d'altres coses –estem parlant també de generació, però estem parlant també de moltes altres coses.

Posar-nos al dia, per tant, en aquesta generació possible. El vent aquí no es possible, per molts titulars que diguin “que posin els generadors a Barcelona o al Baix Llobregat”, no hi ha vent, no-hi-ha-vent, és que de vegades des del desconeixement tècnic es poden dir coses que no tenen fonament.

I en canvi preparar-nos, perquè això sí que ens pot donar una oportunitat, per entrar als mercats de flexibilitat i degradació. Acabo ja amb un últim exemple. Tu ara pagues per consum d'energia, però d'aquí no gaire temps, ja està començant a passar, es cobrarà per no consumir energia en determinades hores. El gran debat que està havent sobre la tarifa, amb una gran confusió sobre la pujada de preu, que ve més de les pujades de preu en la generació que no pas del canvi tarifari (el canvi tarifari no generà increments, aquí ens ho podem dir; baixen potència, tens dues potències, etcètera), obre la porta precisament a aquests escenaris on flexibilitat i agregació seran fonts d'ingrés per aquells sistemes que estiguin digitalitzats; allà on hi hagi magatzematge, on hi hagi política pública, en aquest cas, perquè ha de ser política pública... entorn a totes aquestes matèries, i aquí és on està jo crec l'especialització d'una comarca com el Baix Llobregat, en posar-nos al dia màxim amb generació, amb tenir l'autoritat per anar al territori i dir necessitem un pacte de generació, però a la vegada en liderar mobilitat elèctrica reconvertida i en sistemes de flexibilitat i agregació.

Nosaltres, modestament, el que estem fent el Prat, per així dir-ho, és començar-ho a construir. És a dir, volem construir aquesta comunitat ciutadana d'energia, tindrem 1 mGW, n'hi afegirem més però, amb alguns pactes una mica atípics -us dono una primícia, no, Anna?-estem tancant un acord amb les esglésies del Prat, tenen unes teulades meravelloses, bueno, doncs bien no? Però això afegir les indústries que plantejàveu, tot i la dificultat aquetsa dels 500 metres, i serà molt determinant la transposició de la directiva en el que fa referència a les comunitats ciutadanes d'energia. Aquest serà, des del nostre punt de vista, perquè no és meu només, l'hem compartit l'Anna, el Pere, el Jordi... hi ha molta gent del Baix i de fora del Baix... aquesta serà la clau. Està passant sota el radar, fixeu-vos, no se'n parla d'aquesta transposició

de la directiva, però és, des del punt de vista d'alguns segurament, la pedra angular per la qual podem constituir una eina molt poderosa, molt potent, al servei dels municipis i a favor de la transició. I acompanyar tot això, òbviament, d'aquesta major musculatura i major reflexió en matèria d'energia. El moment és apassionant, és un moment molt divertit, i és un moment d'oportunitat però ho haurem de fer.

I per últim agrair-vos. Tenim un debat territorial una mica pelut, vaja, el Quim Sempere que el veig aquí va fer un fantàstic article al CMES, però aquest debat l'hem d'encarar perquè a la vegada la necessitat d'inversió es tan quantiosa que pensar-nos que només ho farem amb participació ciutadana, que l'hem d'articular, per descomptat –jo sóc el primer, ho estem fent– no serà possible si no mobilitzem capital privat. El temps compta i l'escenari és al 2030, i l'escenari climàtic és l'escenari paral·lel que més val no explicar les dades per no paraitzar perquè no ens podem quedar parats; deixem el catastrofisme per temps millors, diuen alguns, doncs això. Jo sí que us vull felicitar perquè alguns dels arguments que s'estan donant des de CMES permeten aquest moviment nimby Catalunya, on Catalunya es pot acabar trobant en que no hi ha transició energètica i que tota l'energia la consumirem de la produïda en els Monegros i a Múrcia i això sí, sense desenvolupament industrial.

(1h 56' 40" - 1h 57' 47") **ANNA MARTÍN**

Gràcies Joan. Com ens queden molt poc temps, Jordi, em guardo el tema de les amenaces pel debat que pugui sorgir i faig la part de l'última part de preguntes al Joan Solé perquè jo crec que també és interessant amb això què hem estat comentat. Ell és president de la PIMEC del Baix Llobregat, i jo crec que el sector Empresarial és importantíssim en tot aquest estat de generar la transició energètica, i jo crec que ràpidament també ha vist com una manera de reconstrucció, una oportunitat, per reconstruir-nos econòmicament, generar nous llocs de feina i sobretot fer que l'empresa sigui molt més competitiva.

La meua pregunta és: m'agradaria saber si a nivell de la PIMEC del Baix Llobregat s'està treballant aquesta estratègia de transició energètica amb totes aquestes empreses i amb quines lògiques i sobretot quina oportunitat veuen al Baix Llobregat.

Jo crec que s'han donat moltes dades des de l'any industrial i de polígons però si més no crec que la PIMEC també té que molt a dir, i és realment important en tota aquesta estratègia, en aquesta transformació de les ciutats.

(1h 57' 48" – 2h 03' 33") **JOAN SOLER (President de PIMEC Baix Llobregat)**

Doncs sí Anna, gràcies. Doncs és així, les empreses, no només les PIMES sinó totes les empreses en el seu conjunt, van avançant cap aquesta transició energètica, perquè al cap i a la fi el que estan visualitzant és que és una font d'avantatge competitiu, que és una palanca que els permet millorar determinats paràmetres, i s'hi posen.

És una qüestió de millora del prestigi de la companyia, també com s'ha comentat pot ser una millora dels costos, també hi ha el tema de seguretat i de qualitat en el subministrament. Jo tinc un company que per qüestions de qualitat en el subministrament està optant per fer aquesta transició energètica. I també hi ha un tema de convenciment; hi ha empresaris que

estan convençuts, compromesos amb la sostenibilitat, i que en aquest sentit doncs tirar endavant. I això es va fent també des de l'acompanyament de les organitzacions empresarials, com pot ser PIMEC o com poden ser altres organitzacions.

En el nostre cas, tenim una comissió d'energia que s'ocupa d'aquests temes, amb un president que és el Joan Vila, que és una persona que en sap molt i s'hi dedica molt. Jo crec que el Joan, si algú el coneix, jo el segueixo molt perquè és una persona que té molta pedagogia explicant les coses.

Es fa també a través d'una fundació que tenim que se'n cuidava de moltes coses i, entre altres anar, de qüestions de sostenibilitat i acompanya les empreses i els hi dona eines perquè puguin anar fent en aquest camí. Al final aquestes comissions el que permeten és generar opinió, que anem traslladant, les opinions i els posicionaments els anem traslladant i els anem compartint, i que també des del món empresarial es va percebre com una opinió diguem experta des de part de les organitzacions que els representen.

I en aquest sentit, des del Baix Llobregat el que sí fem és participem a moltes taules que ens han convidat els ajuntaments, alguns dels quals estan aquí presents, que ens han donat molt de joc, i que permeten poder fer els nostres posicionaments i que també ens ajuden en aquest camí.

Aquest acompanyament, jo penso que sense l'administració, i també de l'àmbit local molt especialment, costaria més fer aquestes passes. Aquí s'han explicat avui exemples, i els ajuntaments de la comarca són molt actius en aquests temes, ens conviden a les taules que hi participem, i que en aquest sentit ens ajuda a fer aquest trànsit cap aquesta transició energètica, cap aquest camí.

Això no està exempt de dificultats. Jo avui els explicava a uns companys, als que més en saben això, "escolta que vaig a aquest debat i tal" "escolta has d'explicar una sèrie de coses, una sèrie de problemes que tenim" perquè hi ha dificultats. Per part de les empreses molt atents a aquest camí i aprofitant oportunitats però hi ha unes dificultats que em traslladen i us en comento algunes com el tema de les ajudes intentar que siguin una mica homogènies, no que cada municipi tingui una manera de fer aquest acompanyament diferent, que això ho complica una mica. També que molts d'aquests acompanyaments, aquestes ajudes, que no estant pensades per empreses petites i això els dificulta molt poder-hi accedir, i que hi hagi més aquesta mirada en aquest sentit.

I el tema que sobta és aquest increment del preu del kW, que determinades activitats els hi és difícil poder fer modificacions o adaptar-se a les franges horàries, això doncs és complicat.

Jo, la nostra experiència com empresa, a nosaltres ens ha ajudat molt en aquest sentit per exemple l'Àrea Metropolitana. Nosaltres ens dediquem al transport de viatgers, i ells en els processos competitiu de licitacions hi han introduït elements referits en millores de sostenibilitat, com poden ser els plans de sostenibilitat ambiental o l'ambientalització de flotes. A nosaltres això ens ha ajudat a fer un canvi important. En aquest sentit cal posar en valor el fet que aquests requeriments s'introdueixin a les licitacions, de l'àmbit que sigui, doncs ens ajuda a les empreses a esperonant-se per millorar des d'aquest camí. Per tant, com a resum jo diria que sí, que el món empresarial està alineat amb aquest canvi i amb aquesta transició perquè és un món que està molt atent a tots aquests canvis que li poden ser d'utilitat i amb això estem.

(2h 03' 35" - 2h 04' 02") **ANNA MARTÍN.**

Moltes gràcies. Hi ha persones pel xat que demanen paraula: Pep Centelles. Ja obriríem la part de debat amb totes les aquí presents. Són i 10 però "bueno", si ens allarguem una miqueta, aneu demanant-me paraules, i hi ha un parell de preguntes que si es dona temps també les compartirem.

(2h 04' 03" - 2h 07' 59") **Pregunta de PEP CENTELLES.**

Moltíssimes gràcies, moltíssimes gràcies per donar-me la paraula però també moltes gràcies als organitzadors perquè penso que ha estat una sessió excel·lent. Especialment m'han encantat l'exposició de l'Eduard Furró, que jo de vegades soc crític amb ell de tan amics que som, i hi ha aquella confiança que diuen que a vegades fa fàstic, i penso que ha fet una presentació molt bona no només des del punt de vista energètic sinó perquè està fent unes presentacions molt bones del punt de vista de sentit de solidaritat nacional i de solidaritat interterritorial. M'ha sorpres i m'ha agradat moltíssim l'exposició de l'Anna Hernández, i també la de (?) Mazón, i finalment la de Joan Herrera, no podia ser d'una altra manera.

Per què m'ha agradat? Perquè hem parlat de polígons industrials i hem parlat de comunitats energètiques locals i comunitats ciutadanes d'energia. I sobretot en Joan Herrera quan ha parlat de la importància de la transposició de les directives.

Jo estic des de fa uns mesos en aquest front. Guaiteu, la meva visió és bastant senzilla: de tot el paquet de l'energia, mobilitat elèctrica i tèrmica, tota aquesta molt grossa, si ho fem bé, el 20% per posar números rodons, el podem captar de proximitat de quilòmetre zero, i la resta haurà de ser de grans empreses i de grans inversions amb hidrogen i parcs eòlics i amb no-sé-què. I el poder-ho fer bé al km0 al 20%, que és un pedaç molt gros, depèn totalment per mi de la bona transposició d'aquesta llei de comunitats energètiques locals o de comunitats ciutadanes. Si la llei es transposa sota els dictats de l'oligopoli que per exemple no li fa cap gràcia que es pugui treballar amb baixa i en mitja tensió, si la llei diu que les comunitats energètiques locals només poden treballar en baixa tensió, oblideu-vos de polígons industrials i lo demés seran comunitats de fireta.

Pensem que a França l'autoconsum compartit ja és a 2 quilòmetres i en àrees rurals específiques pot arribar a 20. Que el que nosaltres són 100kW, a França en són 3mW ara ja. Per tant l'autoconsum compartit és un micro-pas, un pas –sempre és bo fer un pas endavant– però és només un micro-pas. Les comunitats energètiques locals, les comunitats ciutadanes d'energia, posem-li el nom que sigui, si la llei està ben transposada i per això apel·lo a l'Anna Hernández, que suposo que té incidència, al Jordi Mazón que té incidència, i al Joan Herrera, que tenen incidència en el debat polític que està fent ara el MITECO, amb transposar correctament aquesta directiva, per mi i és una opinió, aquesta és crucial: sense aquesta condició necessària, no suficient, després haurem de treballar molt fent les comunitats energètiques que és molt difícil. Sabeu tots els que esteu en una comunitat de veïns lo difícil que és entendre't amb els veïns que viuen a la mateixa escala. Però la condició necessària és tenir una llei de comunitat de veïns, una llei de comunitats energètiques locals que ens ho permeti. Aquesta és la condició necessària, després la nostra feina serà la suficient. Moltes gràcies.

(2h 8' 03'' - 2h 8' 31'') **ANNA MARTÍN.**

Gràcies Pep. Tenim dos preguntes pel xat: una que jo crec que és pel Jordi i el Joan de de l'àmbit local, que és "algun ajuntament té planificat l'emmagatzematge elèctric estacionat distribuït?". I l'altra pregunta és "Fins a on hauria de reduir-se al consum energètic en aquesta transició energètica?" Així que si voleu contestar, Joan i Jordi...

(2h 08' 35'' – 2h 13' 55'') **Resposta JOAN HERRERA.**

Fins a on? Fins allà on puguem, però jo crec que hi han dues dimensions: reducció del consum i electrificació del consum, les dues coses són importants. Perquè quan parlem moltes vegades del consum energètic, el principal consum energètic de la majoria de vosaltres si teniu cotxes de combustió és la mobilitat. Però amb diferència. Aleshores l'element clau aquí és electrificació de la mobilitat, i no entraré, i sí que crec que en l'electrificació de la mobilitat... No sé si sabeu, a Espanya hi ha 22 milions de vehicles domèstics, el dia de l'operació sortida n'hi ha 11, per tant la nostra economia inverteix amb coses molt sofisticades, de forma supèrflua, que no s'utilitzen.

Hem d'anar, com a mínim a la realitat urbana -és diferent si vius a un poblet de no sé on- a escenaris de mobilitat elèctrica compartida massius, no anecdòtics, si em permeteu perquè et canvia la mobilitat però et dona un altre element: elements d'emmagatzematge i gestibilitat en l'electricitat, per tant les dues coses són importants.

Segona cosa, lo què dieu. Nosaltres estem plantejant a Seda Paperera, dos escenaris: emmagatzematge, i estem valorant si anem a emmagatzematge i bateries per a llars, o dos o tres espais d'un mega cadascun. Perquè us feu una idea: un mega, la bateria t'ocupa un container, és petita l'ocupació física. Ara, jo crec que l'element interessant és com traduir els excedents de renovables, on tinguem l'energia barata encara que sigui de proximitat, en inèrcies tèrmiques, ja siguin de fred o de calor. I per tant aquí els elements clau són: aïllaments a les llars; i l'altre element, per descomptat, és potser equips d'aerotèrmics centralitzats que ens permetin fer aquest joc. Les dues coses són importants.

I per últim una idea: la directiva és molt ambiciosa, amb una transposició normaleta de la directiva faríem un gran pas. Jo us recomano que us la llegiu, especialment la directiva europea del mercat interior d'electricitat. No és que la comissió s'hagi radicalitzat, és que sense protagonisme de la ciutadania no és possible un escenari de transició energètica amb forta presència de renovables perquè necessitem gestibilitat i participació. M'explico? No és un caprici: tens molta font, molta energia renovable no gestionable, i per tant necessites la interacció amb la ciutadania, per això se situa, a la directiva, la ciutadania al centre.

Jo crec que una de les claus, Pep deies tu, la mitja és si es pot començar a entrar en distribució. Jo sempre poso l'exemple de Crevillent. Crevillent té una cooperativa, de fet és una comunitat ciutadana d'energia, és una ciutat de 38.000 habitants, la facturació d'Enercoop... la clau no està en la comercialització. Bé, perdoneu que us trenqui el (?), suposo que els que esteu aquí ja ho sabeu, està més en la distribució. Enercoop té una facturació de 70 milions d'euros. Un poblet -amb tots els respectes- de 38.000 habitants.

I per últim: hi ha una proposta molt interessant que si hi hagués estat el Pep – jo i el Pep som molt amics, puc dir-ho així i ens apassiona el debat – el Pep està treballant amb una proposta que té una base tècnica solvent que és 5 megues pic 5 quilòmetres. Tècnicament, 5 megues, 5 quilòmetres, pots fer autoconsum compartit. I és introduir l'element de la mitja, jo això ho comparteixo amb el Pep. Sense entrar en la mitja quan la gent de PIMEC digui “vinga, vaig a fer escenaris d'autoconsum”, quan el Joan plantegi a un polígon del Baix “vaig a fer escenaris d'autoconsum”, la mitjana ens condiciona a tots molt perquè òbviament els consums de les empreses estan connectats a mitja, no pot ser d'una altra manera. Aquest és l'altre element.

Ara, dir-vos que jo crec que així com en distribució serà complicat entrar, el superar els 500m serà plausible perquè quan es va redactar el Real Decret en matèria d'autoconsum, el 500 va ser una mitja per dir “Bueno, a veure si no cau la xarxa” i la xarxa no està ni de bon tros caient, la xarxa està funcionant, hi ha direccionalitat, s'ha de digitalitzar més, però aquests dos quilòmetres que queden amb aquest escrit a l'alta i després els elements de repartiment vull perquè ha (?) el Pep...

I després els elements de repartiment, que en l'autoconsum també serà... ho dic perquè a vegades també parlem de “tecnicallitis” però tenen una càrrega molt profunda. Si som quatre i cadascú de nosaltres només té el 25% i jo no estic a casa, i el Jordi Mazón que és veí meu no pot aprofitar l'energia, l'autoconsum compartit no tira. Ara tenim una perspectiva de repartiments horaris, és a dir cada hora podem fer coeficients diferents, però podem fer com a França: repartiment dinàmic, ho reparteixo com vull, ho comunico a ex post, a la “distri”, i ja està. Això donaria per molt però aquests elements són molt determinants, i això és una ordre ministerial, això no és res més que això, vull dir que és senzill, molt senzill.

(2h 13' 59" – 2h 14' 38") **ANNA MARTÍN.** Gràcies Joan. Bueno, hem arribat a i vint... Bueno, teníem una última pregunta, que és cooperatives ciutadanes zero emissions? No sé si ens dona temps a comentar-ho o la deixem al tinter. Els que són els organitzadors, com anem de temps?

(2 h 14' 39" – 2h 16' 16") **Resposta JORDI MAZÓN.**

Bueno, cooperatives zero emissions... Bueno, el concepte queda clar... Jo crec que el concepte zero emissions, o més que emissions, neutre de carboni, que és molt complicat, és molt difícil i no m'agrada dir impossible perquè no és possible, però és molt complex, però sí que és l'escenari al qual s'ha de tendir. Per tant tot allò que sigui reduir emissions i generar energia verda, jo crec que això és l'escenari que hem de plantejar-nos. I a partir d'aquí tot això és la punta de la llança de transformació social, i per tant que tota vagi en la línia d'això que estem dient.

I ja que tinc la paraula: ja ha sortit algun cop i em sembla que el Joan ho ha apuntat, jo crec que una visió de comarca, és interessant tenir aquesta visió de comarca, perquè la comarca treballi a través de municipis... Això és com la nanotecnologia, que els àtoms es modifiquen, es manipulen, per arribar a una estructura molt forta. Jo crec que a través de treballar a nivell municipal amb una visió comarcal i plantejar la comarca com una zona productora, consumidora, emissora i no emissora de gasos de diòxid de carboni, crec que és un bon escenari, i a més perquè també permetrà això que també ha sortit a la conferència de l'Eduard, una mica de buscar compensacions als territoris veïns per poder haver un equilibri. Jo

crec que això és molt interessant. I potser cooperatives zero emissions, per què no comarques zero emissions? Que també seria un concepte interessant que el col·lectiu CMES ho contempli.

CLOENDA

(2h 16' 17" - 2h 18' 22") **ANNA MARTÍN.**

Moltes gràcies, jo crec que aquesta finalització del Jordi és perfecte, aquesta visió comarcal, territorial, de zero emissions, de com també ens fem protagonistes. Crec que part del debat, s'ha parlat de com agafem a la ciutadania i la unim en aquesta transformació. Jo crec que és essencial si no ens podem quedar de vegades en debats molt alts i a vegades cal baixar les paraules, cal baixar aquesta part més tècnica, perquè la transformació de les ciutats és importants, perquè estem en una emergència climàtica a la qual ja ens trobem, ja no hi ha volta enrere, no podem tornar cap enrere, per tant cal adaptar-nos però sobretot cal mitigar tot allò que hem fet i aquests models jo crec de transport, de consum, econòmic, i bueno, crec que amb el transport justament, amb el debat que hi ha actualment amb l'ampliació de l'aeroport, també hi ha molta reflexió de quin model de desenvolupament sostenible volem del territori.

Jo crec que la comarca del Baix Llobregat té molt a dir, som un territori que, com ha dit el Pep Sala, estem trinxats, però tenim dins grans grans infraestructures i si més no ens toca donar-li una volta, i jo crec que cal espais com aquests d'aturar-nos, de pensar i de reflexionar conjuntament, ens fa més forts i ens fa amb capacitat d'aquesta transformació.

Jo agrair-vos moltíssim que em doneu la oportunitat de moderar aquest espai, com sempre agafo apunts, agafo idees, i aprenc molt de totes vosaltres, i les presentacions prèvies que s'han fet també m'ajuden a tenir aquesta imatge comarcal del Baix Llobregat del qual m'hi sento tan orgullosa, en aquesta identitat que també tenim de territori i també per continuar transformant cap aquesta transició energètica, de la qual jo crec que som un exemple perquè ja estem dins de la roda i sobretot agrair moltíssim aquesta visió també de país, de tot Catalunya, d'aquests debats que s'han fet perquè si més no també necessitem una visió molt més gran, no solament comarcal sinó global, i també utilitzar altres comarques. Per part meva moltes gràcies i deixo que tanquin els companys d'organització del CMES i del CECBLL.

(2h 18' 23" – 2h 19' 51") **GENOVEVA CATALÀ.**

Res més. No estava previst, em sembla, cap tancament especial. Donar-vos molt les gràcies a totes les persones que heu participat, la feina que heu fet, la reflexió que heu aportat... ens queda el repte del setembre fer aquest resum de tots els encontres que hem tingut. Jo crec que m'aventuraria una cosa que coincideix amb el que estaves dient, Anna, i és que no ens podem aturar, que no s'hi valen moratòries, que la transició energètica és aquí i que l'hem de treballar, i la mostra de que l'estem treballant des de la base dels municipis i de les organitzacions culturals, socials, associatives, en el cas dels centres d'estudis o del CMES, o del CMES i els centres d'estudis, per ser justes, i amb la col·laboració de l'IRMU, doncs és una mostra fefaent. Res més, moltíssimes gràcies i ens trobarem al setembre, no per repesca sinó per síntesi.